

సంపాదకీయం

మన వారసత్వం సమైక్యతకు నిలయమా ?

హిందూ ఏకాత్మతా యజ్ఞం నిర్వహిస్తున్న ప్రబుద్ధులు సమైక్యతకు మన వారసత్వం పట్టుగొమ్మ అని అంటున్నారు నిజమేనా ?

హిందూ వారసత్వం అంటే ఏమిటో చూద్దాం.

మనం హిందువులమా ? ధర్మగంగ బిందువులమా ? “ప్రాసక్తోసం పడిందిరా కూసుముండ” అన్నట్టు లేదా : లేకపోతే, మనం అనేదానికి అర్థం ఏమిటి ? వారసత్వం అంటే ఏమిటి ? సమైక్యత అంటే ఏమిటి ? ఇవన్నీ ఆలోచిస్తే నిరర్థకాలు - అర్థరహితాలు.

ఈ దేశంలో నిచ్చిన మెట్ల సమాజం వుంది. షుమారు నాలుగువేల కులాలుగా చీలిన భారతీయ ప్రజాకోటి ముక్కలు చెక్కలై అనైక్యతకు ఆలవాలమై దోపిడికి గురై సతమౌతుంటే - సమైక్యత అనే పడికట్టు పదానికి ఏ అర్థం చెపుతారు ?

ఏది మన వారసత్వం ?

జీవమున్న సోదరుని చీ-చాలతో చీతకరించి, మానవుడి కంటే నీచమైన కుక్కలను గౌరిదేవి అని సంభావించటమా ? సాటి మనిషిని అల్లంత దూరాన చూచి ఎంతో దూరంగా తొలగిపోయే సోదరత్వమా ? నీటి కుండల్లో - మడిబట్టల్లో పవిత్రతను పాటించటమా ? ఒకే తప్పు చేసిన నల్లరికి నాల్గరకాల శిక్షాస్మృతిని అమలు చేయటమా ? గో బ్రాహ్మణులకు స్వస్తి కలగాలని నిరంతరం వల్లించటమా ? కన్నతల్లికి - సోదరికి - చెల్లెలికి చదువుకొనే హక్కులేదని శాసించటమా ? సమాజంలో నూటికి 80 మంది దాకా వున్న శ్రమజీవులకు చదువు సందెల్ని అంట నీక - దేశభద్రతలో భాగం పంచుకోవటానికి అర్హత లేకుండా చేయటమా ? ఏది మన వారసత్వం ?

ఇక మనం — అనేది నవ్వు పుట్టించే మాట

ఈ దేశంలో — ఈ హిందూరాజ్యంలో 'మనం' అంటే ఎవరు ? భారతీయులా ? హిందువులా ? విభిన్న సంప్రదాయాలు - వారసత్వాలు - ఉన్న సమాజం ఈ దేశంలో వుంది. కేవలం ఒక వర్గమే ఈ దేశాన్ని తన సంప్రదాయం కలిదిగా - వారసత్వం గలదిగా చిత్రించటం అవివేకం - సత్యాన్ని వక్రీకరించి చూపటం.

మనం - అనేది కొన్ని కోట్లమందిని పెక్కిరిస్తూ పండ్లీకిలించి చూస్తుంది. ఈ - మనం - లో కేవలం అగ్రజులకే పరిమితం - ఇదికాదనే దమ్ము - చెవ - ఏ సనాతనుడికీ, మత ఛాందసుడికీ లేదు.

మనం - లో నూటికి 90 మంది చేరరు. అట్లా చేరేట్టయితే పక్షపాతంతో రాసుకొన్న ధర్మశాస్త్రాలకు అధోగతే పడుతుంది. పరధర్మాల వల్ల చెబ్బి లగులు తున్నప్పుడల్లా, చెచ్చుకొన్న ప్రేమ ఒకపోస్తూ పీడితుల్ని - రాడితుల్ని - సంఘ బహిష్కృతుల్ని - కలుపుకొని పబ్బం గడుపుకోవటానికే వల్లించే కొంగజపం గాళ్ళ కులంఠ్రం యిది.

కులానికో కట్టు - బొట్టు - విధి, నిషేధాలు నిర్మించి, దేశంలోని ప్రజల్ని ఒకళ్ళతో ఒకళ్ళు కలవకుండా, చైతన్యవంతులు గాకుండా యిన్నేళ్ళ మించి - చేసింది యీ - మనం భాషాభాషితులు కాదా ? ఎందుకీ మౌనంబరిం ? ఎక్కడుండి హిందూధర్మంలో ఏకాత్మతా దృష్టి ?

ఓహో !

“పర్వం ధర్మవం బ్రహ్మ” తత్త్వమేవాసి “అహం బ్రహ్మాస్మి” లాంటి తీయటి మేడిమి ము పదజాలంలో లేదా ? ఇంతటి విఛ్ఛిమానవ సామ్రాజ్యవాన్ని ఏ ధర్మమూ ప్రపంచంలో బోధించదు గదా ! అని దురాదు పలుకరావచ్చు ?

ఈ పదాలు నిన్న మొన్నటివికాదు. ఈ పదాల నిన్న మొన్నటివికాదు. ఈ పదాల గాఢత బలిపశువులైన - హిందూ సామ్రాజ్య ధర్మ మూల స్తంభ బద్ధులై ఉన్నవేల సంవత్సరాల నుంచి, ఎన్నో తోడ్పాటులతో ముడిపడిన అమాయకులైన సోదరులీ సత్యాన్ని గ్రహించమనగా యాదరణ విలువైన సత్యమనీ - పరిశ్రమనీ భావించటం అవ్వలేదు - ఇంకా తమ గొలిపి రామే తప్పి కోవటం అవ్వటం అక్కతుండి.

ఏకాత్మతా యజ్ఞం పేరుతో దోపిడిమూక యింకా ప్రజల్ని తప్పుదారి న పట్టించటానికి యత్నం చేయటం సహించరానిది. ప్రజల బాధలు, సమస్యలు పరిష్కరించే మార్గం యిదిగాదు. మతధర్మం, మతరాజ్యం, ఇంకా ఈ నేలపై పునః ప్రతిష్ఠించాలనే తత్వం భరించరానిది. హిందూ సామ్రాజ్యవాదం, మత సామ్రాజ్యవాదం - అన్నింటికంటే భీకరమైంది. పాశవికమైంది.

జాతిని మధ్యయుగాల్లోకి - ఇంకా చెప్పాలంటే అనాగరిక ఆటవిక దశలోకి వెనక్కి నడిపించటమే అవుతుంది.

ఈ విషయంలో మనమంతా అప్రమత్తంగా మెలగాలి, జనాన్ని జాగృతం చేయాలి. ఏకాత్మతా యజ్ఞరహస్యం బట్టబయలు చేయాలి.

“ నిత్య జీవితంలో హిప్పాటిజం ”

— విక్రమ్

(గతసంచిక తరువాయి)

జ్ఞానం రాదు గాని ఇటువంటి పిచ్చిచేష్టలు ద్వారా కలిగేవి భ్రమలు, భ్రాంతులు. మన సామాన్య హిప్పాటిస్టు హిప్పటైజా కాబడిన వ్యక్తిలో శాస్త్రీయమైన పద్ధతులద్వారా ఏం కంటే గొప్ప మానసిక భ్రమల్ని కలుగజేయగలడు. అదెలా సామ్యమో ‘మన’ వచ్చేనోటులో తెలుసుకుందాము. కండ్లుమూసుకుంటే సామాన్య గా అందరికీ కనుపించే ఈ కాంతుల్ని లేక అనుభూతుల్ని “ఆత్మదర్శనమని, “ప్రకాశజ్ఞానమని”, “ముక్తికాంత” యని, ఇంకా ఎన్నెన్నో అర్థం పర్థం లేని మార్మిక భాషలుపయోగించి ఈ భ్రమలనే వాస్తవాలని ఉపదేశించి కొర్రలు నింపుకునే ఆధ్యాత్మిక సాములాల్లు కొందరైతే, వాస్తవానికి భ్రమకు తేడా తెలుసుకోలేక వారి భక్తి ప్రభజనంలో కొట్టుకుపోయే మూర్ఖులు మరెందరో, గంజాయి మత్తులో భ్రమల్ని అంటగట్టే ఈ దొంగగురువుల బోధనలముందు ఎల్లప్పుడూ జాగ్రదావస్థలో వుండి సశాస్త్రీయంగ వివరించే హేతువాదుల మాటలను విశ్వసించ లేనంతటి హీనస్థితికి దిగజారిపోయారీ షిజోఫ్రేనిక్ మూర్ఖులు

భ్రమలు Hallucination:

హాల్యూసినేషన్స్ కి లోనయిన వ్యక్తి భ్రమల్నే వాస్తవాలగా నమ్ముతూ, వాస్తవాలను పూర్తిగా విస్మరించటం జరుగుతుంది. ఈ భ్రమలు పంచేంద్రియాలకు సంబంధించినవిగా వుంటాయి.

వినికిడికి సంబంధించిన భ్రమ (auditory hallucination):

సాధారణంగా ఇవి తిట్లుగాను, నిందాపూర్వక మైనవిగాను, ఎంతో ఆహా కర్యం కలిగించే విధంగా వుంటాయి. షిజోఫ్రేనియా (schizophrenia), ఇన్ వల్యూషనల్ ప్సైకోసిస్ (in volutional psychoses) మరియు పారానోయియా para. ndia అనే మానసిక రోగాలకు గురైనవారు ఈ భ్రమలకు లోనవుతుంటారు. ఒక్కసారి వీరికి అహ్లాదకరమైన శబ్దాలు వినిపిస్తుంటాయి. ఆ శబ్దాలకు వీరు జవాబులుకూడ ఇస్తుంటారు. వీరికి అజ్ఞాపూర్వకమైన శబ్దాలు లేక పదాలు వినిపిస్తే వాటిని ఆమలుపర్చడానికి ప్రయత్నిస్తారు. ఇటువంటి భ్రమలకు లోనయిన వ్యక్తి ఆ అజ్ఞాల్ని అనుసరించి ఒక్కసారి హత్యలకు ఆత్మహత్యలకు పాల్పడే అవకాశం వుంది.

“హీరా” అన్ గుహలో రోజులుతరబడి ఆలోచిస్తూ కూర్చున్న యోహామ్మద్ ప్రవక్తగారికి వినిపించిన “దివ్యవాణి” దేవదూత వాక్కుకాదని, షిజోఫ్రేనియా అనేమూర్ఖరోగానికి గురైన సదరు ప్రవక్తగారికి కలిగిన ‘ఆదిటరీ హాల్యూసినేషన్’గా గుర్తించగలరు. అంతకుమునుపువున్న చిల్లర దేవరలు రాకుండ ఈ సృష్టికంటేటికి అల్లాదేకారణం అనే అలని సిద్ధాంతం యొక్క పిపరీతిమైన అరోచనల ప్రతిరూపమే ఇట్టి భ్రమలకు కారణం.

దృష్టికి సంబంధించిన భ్రమ. (visual hallucination):

దృష్టికి సంబంధించిన భ్రమకు లోనైనవారు వివిధ రూపాలను, దృశ్యాలను చూడటం జరుగుతుంది. భగవంతుని ప్రతిరూపం కనిపిస్తే చేతులెత్తి నమస్కరించడం, ఎవరో తమకు హాని చేయడానికి వస్తున్నట్లు కనుపిస్తే వారిని ఎదుర్కోవటం గాని లేక పారిపోవడానికి ప్రయత్నించడం గాని చేస్తారు. చూపునకు సంబంధించిన

ఈ భ్రమలు సామాన్యంగా అపస్మారక స్థితిలో (tonic state) నున్నవారికి, షిజోఫ్రేనియా, పారానోయ్ యా, మరియు డెలిరియా అనే మానసిక రోగుల్లో కలుగుతుంది. వినికిడికి సంబంధించిన భ్రమలంత తరుచుగా కాకపోయినా చాలా అరుదుగా ఈ దృష్టి భ్రమ కలుగుతుంది. ఇట్టి భ్రమలకు లోనైనవారు చాస్త వాలకు చాలా దూరంలో వుంటారు కాబట్టి ఇవి వారిలో విపరీతమైన ఆందోళన మరియు భయం కలిగిస్తాయి.

హిప్పాసిస్ లో నున్న వ్యక్తికి అతని అభిమాన సిసీనటుడు లేక రాజకీయ నాయకుడు గాని తన ముందున్నాడని, అతనితో ఇంటర్వ్యూ తీసుకోవలసిందిగా సూచిస్తే ఆ వ్యక్తి అదే విధంగా భ్రమ చెంది లేని సిసీనటునితో లేక రాజకీయ నాయకునితో మాట్లాడటం, జవాబు లీయటం చేస్తాడు: ఆ విధంగా హిప్పాటిజం ద్వారా దృష్టికి, మరియు వినికిడికి సంబంధించిన భ్రమల్ని కలుగజేయవచ్చు.

వాసనకు సంబంధించిన భ్రమ (Olfactory hallucination) : ఇన్ వాల్యూషనల్ సైకోటిక్స్ (involutional psychotics) మరియు షిజోఫ్రేనియా మానసిక రోగుల్లో ఎవ్వరికీ రానటువంటి వాసనలు వీరికి వస్తుంటాయి. దుర్వాసనలు గనుక వీరి అనుభవంలోకి వస్తే వీరు అపరాధ భావనతో బాధపడుతున్నట్లు గమనించవచ్చు.

మహర్షులు, అమ్మలు, బాబులను దర్శించేటప్పుడు వారి శరీరాలు సుగంధ పరిమళాలను వెదజల్లుతున్నట్లు చాలామంది షిక్షులకు అనుభూతి కలుగుతుంది. చిన్నప్పటి నుండి వారిలో నాటుకున్న నమ్మకాల సజ్జెషన్స్ యొక్క ప్రభావమే వారినూ షిజోఫ్రేనిక్ మానసిక రోగులుగా తయారు చేస్తుంది.

హిప్పాసిస్ లోనున్న వ్యక్తిని ఒక ఊహాజనితమైన పూలతోటలోనున్నట్లు సూచించి, అందులో అతనికి నచ్చిన పూలను వాసన చూడమంటే అతడు అదే విధమైన అనుభూతి పొంది తను వాసన చూస్తున్న పూవు 'ఫలానా' అని చెబుతాడు.

రుచికి సంబంధించిన భ్రమ (gustatory hallucination) :

రుచికి సంబంధించిన భ్రమ అడ్వాన్స్ షిజోఫ్రేనియా (advanced schizophrenia) అనే మానసిక రోగుల్లో సామాన్యంగా వాసనకు సంబంధించిన

ప్రమలలో కలిసి అనుభవంలోకి వస్తుంది. ఇది చాలా అరుదుగా కలిగినా సాధారణంగా చెడుగుచులే అనుభవంలోకి వస్తాయి.

హిప్పోసిస్ లోనున్న వ్యక్తి ముందు రకరకాల ఫలాలు వున్నాయని మంచి వాటిని తినమంటే, అతడు ఎంతో ఆనందంగా వాటిని తింటూ (తింటున్నట్లుగా గాల్లో యాక్షన్ చేస్తాడు) వాటి రుచి కూడా చెబుతాడు. అతడు ఒక ప్లైమ్ నే తింటున్నాడని చెప్పి చేతికి ఒక పచ్చిమిరపకాయనిస్తే, తాను చాక్లెట్ ను తింటున్నాననే భ్రమలో మిరపకాయను తిని, అది ఎంతో తియ్యగా నుందని చెబుతాడు. ఆ విధంగా హిప్పోటిజం ద్వారా జిహ్వాకు సంబంధించిన భ్రమలు కలుగజేయవచ్చు. అలాగే అడ్వాన్స్ షిజోఫ్రేనియా రోగులు అనుభవించే చెడుగుచులను నివారించవచ్చు.

స్పర్శకు సంబంధించిన భ్రమ (Tactile hallucination) :

ఈ భ్రమ డెలిరియమ్ టెమెన్స్ అనే మానసిక రోగులలోను, కోకయిన్ అనే మత్తు పదార్థం సేవించిన వారిలోను కనిపిస్తుంది. సాధారణంగా దీని దృశ్య ప్రమతో చాటుగా పనిచేస్తుంది. దీనికి గురైన వారి శరీరంపై ఏదో ప్రేమితున్నట్లు అనిపించడం, ఒక్కసారి ఆ ప్రాకేది కనిపించడం కూడా జరుగుతుంది.

హిప్పోటిక్ నిద్రలోనున్న వ్యక్తికి అతని చేయి పూర్తిగా మొద్దుబారి పోయిందని మంచి, అతని చేతికి ఒక సూదిని గుచ్చినా కూడా అతనికి ఏ మాత్రం స్పర్శ తెలియదు.

*

*

*

*

డెల్యూషన్ (DE-LUSION లేక భ్రమ పూర్వకమగు ఊహ)

డెల్యూషన్స్ అనేవి ఆహేతుకమైన నమ్మకాల వల్ల కలిగే తప్పుడు అభిప్రాయాలుగాను, వాస్తవాలకి చాలా దూరంగా వుంటూ, ఏ పదతి ద్వారా కూడా సరిదిద్దలేనంతటి మనోబుగ్గతగా ఆధునిక మనో వైద్యశాస్త్రం సేర్పాటుంటుంది. హాల్యూషినేషన్స్ అనేవి పంచేంద్రియాలకు కలిగే భ్రమ పూర్వకమైన అనుభూతులైతే, డెల్యూషన్స్ అనేవి కేవలం మతపరమైన, పౌరాణికమైన లేక ఇతర హేతురహితమైన నమ్మకాలవల్ల కలిగే తప్పుడు ఊహలు (అభిప్రాయాలు) గా చెప్పకోవచ్చు. ఈ ఊహల నుండే భ్రమలు ఉత్పన్నమవుతాయి.

డెల్యూషన్ కి గోనైనవారు భద్రతాభావం, ఆత్మగౌరవం క సం ఒక విధమైన అతివిలువ భావాలు (over valued ideas) తమలో కలగజేసుకుని

ఆత్మ సంస్కృతి పొందుతారు. తాము బుద్ధుడు, ఏసుక్రీస్తు, కృష్ణుడు అంతటి గొప్ప వ్యక్తులము! అనుకుంటూ వుంటారు. చీకట్లోకి వెళ్ళడానికి భయపడేవారు ఆంజనేయ దండకమో లేక మరే దండకమో పఠిస్తారు. అలాగే తాము పడుతున్న బాధల కన్నింటికి సతంలో తాము చేసిన పాపాలే కారణమని నమ్ముతుంటారు. ఎవరేమను కున్నా తన గురించేనని మధనపడి పోతుంటారు. ఒక్కోసారి పీరు తమ శరీరంలో కొన్ని భాగాలు లేవని, తాము చనిపోయిన వారమని కూడా భావిస్తారు. డెల్యూషన్ అనేవి పారానోయియా, పారానాయిడ్ షిజోఫ్రేనియా మానసిక రోగుల్లో కనిపిస్తాయి. ఈ నమ్మకాలే వీరికి సజెషన్స్ గా పనిచేసి మానసిక భ్రమల లోకి తీసుక పోతుంటాయి.

పాలి - యె - డియక్స్ (Folie A Deux) :

ఇది ఒక విధమైన మానసికస్థితి. ఎక్కువకాలం ఒకే దగ్గర వుండి వున్నవారిలో పారానాయిడ్ భ్రమలు (Paranoid delusions) ఒకరి నుండి మరొకరికి ట్రాన్స్ ఫర్ అవుతుంటాయి. ఈ స్థితి తల్లి కూతుర్లు మధ్యగాని, భార్య భర్తల మధ్యగాని, అక్కచెల్లెండ్ర మధ్య గాని లేక ప్రాణస్నేహితుల మధ్య గాని కలుగవచ్చు సాధారణంగా ఎక్కువ అజమాయిషి చూపించే వారి నుండి మరొక వారికి ఈ భ్రమకాలు (delusions) మార్పిడి జరుగుతుంది.

ఉదా :- ముగ్గురు సైనికులు ఒకే కేంప్ లో డ్యూటీ చేస్తున్నారు. ఒకరొకరు సాయంత్రం నిద్రనమైన రోడ్డులో వ్యాహ్యశికని బయలుదేరి క్యాంప్ నుండి చాలా దూరం వంశారు. అప్పటికే చిరుచీకట్లు క్రమ్ముకుంటున్నాయి. దూరంగా రోడ్డు ప్రక్కగా వచితి, చితి నుండి పెద్ద పెద్ద మంటలు రావడం గమనిస్తారు. అమండ్లలో చుట్టూమైన నీడలు - ఆ నీడలు - ఒక బాలుడు వెంకాలిపై కూర్చుని వలవంచుకుని దో వ్రాసుకుంటున్నట్లు ఆకృతి దాల్చి వుండటం ముగ్గురు స్నేహితులు గమనిస్తారు. ఇది చూసిన పెంటనే మారు మాట్లాడకుండా తిరిగి క్యాంప్ కు వచ్చి ఎవరినో చూచారు వారు కాగితంపై వ్రాసుకుని, తెల్లారి లేచి సరిచూసుకుంటే ముగ్గురుకీ కనిపించిన అనుభవం ఒక్కటే : ఇక్కడ గమనింపవలసింది ముగ్గురు మిత్రులూ ఒకే ముందు వెంటనేవారు కావటం, కర్మసిద్ధాంతంపై ఒకే అభిప్రాయం కలిగిన వారున్నా. తదుచేత ఆ నీడలు ముగ్గురుకీ ఒకే విధమైన ఆలోచనలు కలుగజేసి, దృశ్య భ్రాంతిని కలుగజేసి folie a deux అనే మానసిక స్థితికి లోకు కాబడేలా

చేస్తాయి. కాబట్టి ఇద్దరు ముగ్గురు కరిసి చూసిన లేక విన్న అద్భుతాల్ని వాస్తవాలగా నమ్మనవసరం లేదు.

సాధారణంగా మాన్ హిప్పాసిస్ లో అందరికీ కలిపి ఒకేసారి సూచనలు ఇస్తారు కాబట్టి ఒకరి కిచ్చిన ఆదేశాలు మరొకరు అమలుపర్చడం జరుగుతుంది. ఒక్కోసారి హిప్పాసిస్ లో నున్న వ్యక్తిని భ్రమలలోకి తీసుకువెళ్ళే ప్రేక్షకులలో కూడా ఒకరిద్దరు suggestible వ్యక్తులు (సూచనలకు తేలికగా లొంగే గుణం కలవారు) అవే భ్రమలకు లోను కావటం, హిప్పాటిస్టు ఇచ్చే ఆదేశాలను అమలు పర్చటం జరుగుతుంది.

*

*

*

*

పూనకాలు (POSSESSIONAL STATES) మరియు

పునర్జన్మలు (REINCARNATION)

చాలామంది భ్రమలకు వాస్తవాలకు తేడా తెలుసుకోలేరు. పారానాయిడ్ షిజోఫ్రెనియా అనే మానసిక రోగానికి గురి అయినవారు, చిన్నప్పటి నుండి చేవుళ్ళు, డెయ్యాలి, మంత్ర తంత్రాలు మొదలైన డెల్యూషన్స్ యందు నిపరీతమైన నమ్మకాలతో పెరిగినవారు భ్రమలకు లోనవుతుంటారు. ఈ కోవకు చెందిన వారే మొహమ్మద్ ప్రవక్త, రామకృష్ణ పరమహంస, బాబాలు, అమ్మలు, అవ్వలు, వగైరా, వగైరాలు. ఇంకోవిధంగా చెప్పాలంటే ఈ దేశంలో ప్రతి మానసిక రోగి ఒక ప్రవక్తే! ఒక బాబామే! ఇటువంటి వారు డెయ్యాలు, చేవలలు శక్తులు తమకు ఆవహించినట్లు, తమతో మాట్లాడినట్లు ప్రచుపది, అదే నిజమనుకుని తమకు అర్చితశక్తులున్నట్లుగా చెప్పుకుంటారు.

సాంసారిక, లైంగిక, ఆర్థికపరమైన కారణాల వల్ల ఎన్నో కోర్కెలు బ్రదుకుంటాయి. ఆ కోర్కెల్ని మనసులో అణగగ్రహింపకటం వల్ల కలగే మానసిక సంఘర్షణ ఫలితమే పూనకాలు పూనడం, దయ్యాలు పట్టడమీమాన్. మానసిక బలహీనులకు కలిగే ఇట్టి పరిస్థితినే “పోసెషనల్ స్టేట్స్” అంటారు. ఈ స్థితి సాధారణంగా విద్యా విహీనుల్లోను, లర్ధికంగా సాంఘికంగా పెనుకబడిన వారిలోను, ముఖ్యంగా పల్లెటూరి స్త్రీలలోను కలుగుతుంది. వీరు చనిపోయిన వారి ఆత్మలు,

ఏకాత్మతా యాత్ర నగ్నస్వరూపం

—వరంగల్లు శాఖ

భారత నాస్తిక సమాజం

ప్రపంచంలో మానవ నాగరికత ఏర్పడినప్పటి నుండి ప్రతి దేశంలోనూ, ప్రతి దేశంలోనూ నాస్తిక-భౌతికవాదాలను, లౌకిక వాదాలను, ప్రజాసత్యాన్ని, కార్మికవర్గ చైతన్యాన్ని, పీడిత ప్రజల మధ్య ఐకమత్యాన్ని కాలదాయడానికి, సామాన్యుల అభివృద్ధికి అడ్డుగోడగా నిలబడటానికి మతం-దాని వున్నాదం మహా పిశాచంగా నిలబడింది. ప్రజలలో బానిస భావాలను, ఆచరణలను పరిస్థితులకు సరి పుచ్చుకొని పోయేడి బానిస మనస్తత్వాన్ని వ్యాప్తి చేయడానికి, ఏది ఎటుపోతే నా కెందుకులే అన్న నిర్లిప్తత, నిస్సహాయత తత్వాలను మతం పట్టుదలగా కొన సాగించుట ద్వారా నిరంకుశ రాజరికాలను ఒకప్పుడు, సామ్రాజ్యవాదాన్ని ఇప్పుడు బలోపేతం జేస్తోంది. గతించిన కాలాలలో జరిగిన యుద్ధాలకు మూలాధారంగా దోపిడి వృత్తి సంబంధాలు పునాదిగా నుండినవి. ఆ యుద్ధాలను పట్టుదలగా కొన సాగించడానికి మతోన్మాదం బలంగా వుపయోగపడింది. ప్రతిదేశంలోని మతం ఆ దేశంలోని ప్రజలలో వున్నాదాన్ని కల్గించుటం ద్వారా అంతర్యుద్ధాలకు పునాది అయింది. యుద్ధ సమయాలలో ఆయా దేశాలలోని దోపిడి ప్రభుత్వాలకు అండగా నిలబడటం మతం యొక్క ప్రధాన కర్తవ్యమై యున్నది. ఉదాహరణకు :- సామ్రాజ్య స్థాపన కొరకు ఇస్లాం క్రైస్తవుల మధ్య జరిగిన వంద ఏండ్ల మత యుద్ధం మొదలుకొని రెండో ప్రపంచ యుద్ధం వరకూ గల యావత్తు కాలంలో మతం తన స్వంత పునాది పైననూ, రెండో వైపున జాతి దురహంకారాన్ని మతం తనలో ఇముడ్చుకొని బ్రహ్మాండమైన రక్తపాతాన్ని సృష్టించగలిగింది.

మత పర్యవసానంగా సామాన్యుడు వాస్తవిక దృష్టిని కోల్పోతున్నాడు. ప్రతి దేశంలోనూ పేదవాడు మరింత పేదవాడుగా అర్థికంగానూ, అధికార భూస్వామ్యుడుగా రాజకీయంగానూ, హినుడుగా సాంఘికంగానూ ఒకపైపున దిగజారి

పోవటం, ప్రజలను దోయటమే వృత్తిగా గల ధనవంతుడు అర్థికంగా కుబేరుడవటం; రాజకీయాధికారాన్ని కైవసం చేసుకోవడం; సాంఘికంగా ఉన్నతుడు కావటం అనాది నుంచీ జరుగుతోంది. నేడు మూడవ ప్రపంచ యుద్ధానికి ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాద దేశాలు సిద్ధపడుతున్నాయి. ఈ సందర్భంలోనే గతంలో కన్నా నేడు ఎక్కువగా ప్రతి మతం మత జాతి ద్వేషాలను రెచ్చగొట్టుతున్నాయి. దానిలోని భాగమే ముస్లిం దేశాలలోని ఇస్లాం మతోన్మాదం. పాశ్చాత్య దేశాలలోని క్రైస్తవ మతోన్మాదం. భారత దేశంలోని హిందూ మతోన్మాదం.

విశ్వహిందూ పరిషత్ అవతరణ

స్వాతంత్ర్యానికి ముందు కాలంలో హిందూ మహాసభ, ముస్లింలీగ్, క్రైస్తవ మిషనరీలు తమ అనుయాయులలో మతోన్మాదాన్ని ప్రకోపింప చేయడం ద్వారా హిందూ మహాసభ, ముస్లింలీగులు రెండూ బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా ప్రజలను సమీకృతం చేయగా క్రైస్తవం సామ్రాజ్యవాదాన్ని బలపరిచింది. దేశం పాకిస్తాన్, ఇండియాగా విభజింపబడటానికి మతోన్మాదమే ప్రబల కారణం. దేశ విభజన అనంతరం పాకిస్తాన్లో ముస్లిం మతోన్మాదం విలయతాండవం రాజ్యమేలుతోంది. ఇండియాలోని మైనారిటీలయిన ముస్లిం క్రైస్తవులలో చేర్చుటవాదాన్ని, ప్రత్యేకతను రెండు మతాలు పెంచి పోషించుకోగల్గుతున్నాయి. నూటికి 85 మందిగా నుండిన హిందూపులలో కులతత్వం ఏ కులానికొక కులాన్ని చేర్చుటవాదంతో కూడగట్టి కులపిశాచానికి రాజకీయాధికారాన్ని కట్టబెట్టింది. కులపిశాచాల సమిష్టి భావమే హిందూమతం.

స్వాతంత్ర్యం తరువాత ఎప్పటిలాగే భక్తి దైవం పేరుతో క్రైస్తవ మిషనరీలు మతం దోధించిన రాజకీయ, అర్థిక, సాంఘిక విధానాలను ప్రపంచ వ్యాపిత్వంగా అనుకూలించడానికై క్రైస్తవ సామ్రాజ్యవాదానికి అనుకూలంగా ప్రజలను ముగ్ధులు చేశారు. మహ్మదాల్ జియోగారి ముస్లింలీగ్ దాగా బలహీనపడిపోయింది. దాని స్థానంలో ఇండియన్ ముస్లింలీగ్, ముస్లింలీగ్, కేరళా ముస్లింలీగ్, జమాయత్-ఎ ఇస్లామీయా, ఇత్తయిదుర్ ముస్లిమీన్ ఏర్పడినది. ముస్లింలు పీటి క్రింద కేంద్రీకరించబడిరి. ఇట్లా ముస్లిం సంతకం క్రింద చీలిపోయిన ముస్లింలను సైన్స్, రిస్కీ బిజినెస్ సంతకం, వ్యవస్థగా మార్చిందాకై జమాయత్-ఎ-హిందూ -

ఇస్లామియా అన్న సంస్థ కొత్తగా భక్తి, దైవం పేర్ల మీద ఏర్పడింది. ముస్లిం మైనారిటీల ప్రయోజనాలను తానొక్కతే పరిరక్షించగలరన్న భావనను బిల్డింగుట ద్వారా ముస్లింల విశ్వాసాన్ని పొందడానికి ప్రయత్నించుచున్నది. దీని లక్ష్యం ఇస్లాం మతం బోధించిన రాజకీయ, ఆర్థిక, సాంఘిక వ్యవస్థను ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఏర్పర్చడానికై కొనసాగుచున్న ముస్లిం సామ్రాజ్యవాదానికి అనుకూలంగా ముస్లిం మతోన్మాదాన్ని మళ్ళించుట.

హిందూమతంలో వచ్చిన కొన్ని పరిస్థితుల ప్రభావం మూలంగా హిందూ మహాసభ జనసంఘంగా ఆవిర్భావం పొందింది. దానికి సాంఘిక పునాదిగా ఆర్. యస్. యస్. వుంది. కాలక్రమంలో భారత వుత్పత్తి సంబంధాల యాజమాన్యంలో మార్పులు సంభవించిన కారణంగా కేవలం మత సంస్థగా నుండిన జనసంఘం రాజకీయ రూపాన్ని దీసుకొంది. ఈ సమయంలోనే అది భూస్వామ్య, వ్యాపార వర్గాలకు ఆ తరువాత కాలంలో భారత పెట్టుబడిదారీ వర్గంలోని ఒక భాగానికి రాజకీయ నాయకత్వం వహిస్తూ వచ్చింది. అంతర్జాతీయ సామ్రాజ్యవాదంతో దగ్గరి సంబంధాలను కల్గి వుంది. హిందూవులలోని వున్నత మధ్యతరగతి నుండి ఆ పై వర్గాలకు రాజకీయంగాను, అగ్రకులాలకు మత రీత్యాను ప్రాతినిధ్యం వహించింది. అగ్రకులాలకు చెందిన సంస్కృతినే హిందూమత సంస్కృతిగా, ప్రాచీనకాలపు రాజుల వైభవాన్నే హిందూ మహా వైభవంగా చిత్రికరించి ప్రచారం గావించింది. 20 శాతం నుండి 25 శాతంగా నుండిన నిమ్నజాతి కులస్థులను హిందూవులుగా పరిగణించలేదు. వారిని అంటరానివారిగానే నెట్టివేసింది. హిందూ గుళ్ళను, మఠాన్ని దేవాలయాలను, దేవుళ్ళను అమెరికా మున్నగు దేశాలకు ఎగుమతి చేయటంలోనూ హరేరామ-హరేక్రిష్ణ సంస్థాపనలోనూ అమెరికన్లకు ఎంత ప్రాముఖ్యత వుందో జనసంఘానికి అంతే ప్రాధాన్యత వుంది. ఇట్టి పరిస్థితిలో జనసంఘం రాజకీయ రూపాన్ని దాల్చిన తరువాత హిందూవులలోని అగ్రకులాలవారి నందరనూ మతం పేరుతో హిందూ సామ్రాజ్యవాదానికి సేవజేసేదిదియు, పరోక్షంగా రాజకీయాలను నడిపేడి స్వచ్ఛంద సంస్థ అవసరమయింది. దాని నిర్దిష్ట రూపమే విశ్వ హిందూ పరిషత్.

అంతర్జాతీయంగా

యావత్తు మానవా! ఇస్లామయం కావాలని, క్రైస్తవమయం కావాలని ఆయా మతోన్మాదాలు ఎలా కోరుకుంటున్నాయో అలాగే యావత్తు మానవా! హిందూ

మయం కావాలని హిందూ మతోన్మాదం కోరుకుంటుంది. దీనికి విశ్వహిందూ పరిషత్ నాయకత్వం వహించుతోంది. వీరి వాదనల ప్రకారం 1. ప్రపంచంలోని అన్ని మతాలలోకెల్లా అతి పురాతనమైనదీ, అత్యంత వున్నతమైనదీ, పవిత్రమైనదీ హిందూమత మొక్కచే. 2. సామాజిక వ్యవస్థలోకెల్లా ప్రాచీన హిందూ వ్యవస్థ వున్నతమైనది. 4. యావత్తు ప్రపంచం ఒకప్పుడు హిందూవులే. కాబట్టి ప్రపంచాన్ని హిందూమయం చేయవలసిన అవసరం ఇప్పుడేర్పడింది. అని ప్రగల్భాలు పలుకుచున్నారు. అంతేకాదు ప్రపంచం యావత్తు ఒకప్పుడు హిందూ మతమయమే అనటానికి వారి పత్రికలో, కరపత్రంలో అనేక వుదాహరణలిచ్చారు. మచ్చుకు కొన్ని (ఎ) పాలస్తీనాలోని జెరూసలేం అంటే అర్థం యదుషాలయం. యదుషాలయం అంటే యాదవుల ప్రభువైన కృష్ణుని దేవాలయమని అర్థమట. కొండపై గల నిర్మాణాలను యిప్పుడు మశీదులుగా దుర్వినియోగం చేస్తున్నప్పటికీన్నీ వాస్తవానికి అవి పురాతన కృష్ణదేవాలయాలట. (బి) లండన్ లోని సెంట్ పాల్ కేథడ్రల్ అసలు పేరు మొదట్లో గోపాలమందిరమట. దాని ముందు త్రిశూలం కలిగిన శివుని విగ్రహం, లోన కృష్ణుని సుదర్శన చక్రం వున్నవట. సి) ప్యారిస్ లోని నాటర్ డామ్ చర్చి పూర్వకాలంలో దుర్గాదేవిదట. ప్యారిస్ నగరం అసలు పేరు పరమేశ్వరీయం అట. రోమన్ పాలకుల కాలంలో పరమేశ్వరీయం పారిశోరియంగా మారి ఆఖరుకు పారిస్ గా మారిందట. నాటర్ డామ్ చర్చికి పక్కన వున్న సీన్ నది సింధూ అనే పేరుకు భ్రష్ట రూపమట. (డి) మక్కాలోని కాదా మశీదు కూడా ఒకప్పుడు విష్ణుదేవాలయమేనట. (ఇ) క్రైస్తవ కాలానికి ముందు యావత్తు ప్రపంచంలోని ప్రజలు హిందూవులేనట. ఈ విధంగా హిందూ మతోన్మాదాన్ని జాతీయంగాను అంతర్జాతీయంగానూ విస్తరించబూనుకోవటం, దానికి తప్పుడు చారిత్రక ఆధారాలతో అమాయకులను నమ్మించ ప్రయత్నించటం చాలా ప్రమాద భరితమైనది.

పై ఉదాహరణలు "పిచ్చి కుదిరింది రోకలి తలకుచుట్టు" అన్న సామెతను గుర్తు తెచ్చే విధంగా వారి హిందూమయనినాదం, చారిత్రక నిరూపణలు కేవలం ఫాసిజం అభివృద్ధికే తోడ్పడుతుంది. యావత్తు ప్రపంచం ఒకప్పుడు హిందూ మయమే అని ఇప్పుడు విశ్వహిందూ పరిషత్ వారు ఎందుకు ప్రకటించాల్సి వచ్చింది? రెండో ప్రపంచయుద్ధానికి ముందుకాలంలో పారిశ్రామికంగా బాగా అభి

వృద్ధి నొందిన జర్మనీ పారిశ్రామిక, వ్యాపారవర్గాలకు ప్రపంచ మార్కెట్లపై అధిపత్యం సంపాదించాల్సిన అవసరం ఏర్పడింది. అప్పట్లో ప్రపంచ మార్కెట్లు ముఖ్యంగా బ్రిటన్, ఫ్రాన్సు, జపాన్, జర్మనీ, అమెరికాల మధ్య విభజించబడి వుంది. అలా విభజింపబడిన దానిని హిట్లర్ కైవసం చేసుకోవటానికై జర్మన్లలో యూదు వ్యతిరేకతను, జర్మన్ జాతి ప్రపంచంలో కల్లా చాలా గొప్ప జాతి యనియు, యావత్ ప్రపంచానికి పాలకజాతి యనియు, అసలైన సినలైన ఆర్య జాతియని తీవ్ర ప్రచారం గావించాడు. ఇట్టి జాతి దురహంకారాన్ని తీవ్రస్థాయిలో రెచ్చగొట్టి రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానికి కారకుడయ్యాడు. జాతి మత దురహంకారాలు రెండూ రక్తపాతానికి చిహ్నాలు.

హిట్లర్ ఉన్మాదాన్ని గుర్తుంచుకుంటే నేటి విశ్వ హిందూ పరిషత్ వారి ఉన్మాదంలోని ఆంతర్యం తేలికగా అర్థం చేసుకోగలం. భారత పెట్టుబడిదారీ వర్గం లోని ఒక వర్గం గుర్త వర్గంగా ఎదిగి ఇతర దేశాలలో పెట్టుబడులు పెట్టటం, సామ్రాజ్యవాదులతో, బహుళజాతి కంపెనీలతో చేతులు కలిపి వెనుకబడిన దేశాల లోనూ, ఇండియాలోనూ పెట్టుబడులు పెట్టటం ద్వారా భారత్ మినీ సామ్రాజ్య వాద దేశంగానూ, రష్యా, అమెరికాల తరువాతి స్థాయిలో అగ్రరాజ్యంగా రూపొందుతున్న తరుణంలో యావత్తు ప్రపంచాన్ని భారత మినీ సామ్రాజ్యవాదుల ముందు మోకరిల్ల చేయడానికే ప్రపంచం యావత్తు ఒకప్పుడు హిందూమయం అని చెప్పటంలోని రాజకీయ తంత్రం. క్రీ. పూ. 4 వ శతాబ్దం నుండి క్రీ. శ. 4 వ శతాబ్దం వరకూ నేటి ఆఫ్ఘనిస్తాన్ నుండి బర్మా వరకూ, సిలోన్ నుండి పామీర్ పీఠభూమి వరకూ మరియు ఆగ్నేయాసియా దేశాలపై చౌద్ర హిందూమత పునాదులతో అప్పటి వ్యాపార, గిట్టు పరిశ్రమాధిపతులు అప్పటి అర్థశాస్త్రం ప్రచారం వెలసిన బ్యాంకింగ్ విధానం మరియు వుత్పత్తి సంబంధాలతో తమ సామ్రాజ్యాధిపత్యాన్ని నెలకొల్పిరి. అట్టి సామ్రాజ్యాధిపతుల సంస్కృతినే, భోగభాగ్యాలనే హైందవ మహా సంస్కృతిగా, మహా వైభవంగా పేర్కొనడాన్ని, పొగడడాన్ని అర్థం చేసుకోవాల్సిన అవసరం వుంది. శాస్త్రీయ విజ్ఞానాన్ని సామాన్య సామాజిక జీవిత విధానంలో భాగంగా చేయబడటాన్ని నిరోధించబడినప్పుడే సామ్రాజ్యాల అవతరణ సాధ్యం. శాస్త్రీయ విజ్ఞానం సామాజిక జీవిత పద్ధతి నుండి వికదీసి కొలదిమంది దోపిడిగాండ్ర గుర్తసొత్తు కాగల పరిస్థితి ఏర్పడటానికి సామాన్యులలో అంధవిశ్వాసాలను, మూఢభక్తి ఆచారాలను సూరిపోయటమే మతం యొక్క

ప్రజాన కర్తవ్యం, ఈ కర్తవ్యాన్నే విశ్వహిందూ పరిషత్ హిందూ సంస్కృతి పేరున నిర్వహించునున్నది.

ఈ రీతిగా అంతర్జాతీయ సామ్రాజ్యవాదంలో భాగమైన హిందూసామ్రాజ్యవాదాన్ని, మతోన్మాదాన్ని అమాయక ప్రజల నరనరాలలో ఎక్కించటమే విశ్వహిందూ పరిషత్ అంతర్జాతీయ కార్యక్రమం. ఈ కార్యక్రమానికి ఆమెరికాలోని హారేరాడు-హారేకృష్ణ సంస్థ బాహుటంగా అన్ని విధాల తోడ్పాటునిస్తోంది. క్రైస్తవ ఆవిర్భవించిన తొలి రోజుల నుండి మతం ముసుగు క్రింద యావత్తు ప్రపంచాన్ని క్రైస్తవ ఆధీనంలోనికి తీసుకొని రావడానికై అనేక యుద్ధాలను నిర్వహించింది. అట్లాగే ఇస్లాం కూడా సామ్రాజ్య వ్యాప్తి కొరకు ప్రపంచంపై విరుచుకొని పడింది. ఈనాడు భారత్ లోని హిందూ మతోన్మాదం విశ్వ హిందూ పరిషత్ నాయకత్వాన ప్రపంచంపై విరుచుకొని పడాలని అభిలషించుతోంది. మా వీయత, మా నవత్వ విలువల పరిరక్షణ, మేధో శారీరక శ్రమల ఔన్నత్యాన్ని మతమన్నది గుర్తించ నిరాకరించుతుంది. మేధో శారీరక శ్రమలను దోచి హక్కు భుక్తం చేసుకొనే మతం కల్గి ఉన్నది. అంతేకాకుండా విధానాలను మానవులుగా గుర్తింపజేసెడి మానవీయత స్థానంలో అసమానతలను ఎక్కువజేసి, వ్యక్తుల గొప్పదనాన్ని చాటి చెప్పే ఉదార భావ విధానాలను మతం కలిగి వున్నది. ఇవి మతం యొక్క స్వభావిక లక్షణాలు కాబట్టి ఏ మతమైనా ఈ స్వభావిక బలహీనత, షీటించే లక్షణాలను కలిగి వున్నందున ప్రపంచ వ్యాపితంగా ఆవిర్భవించటం అసాధ్యమని, జరిగే పని కాదని చరిత్ర చెప్పే నగ్నసత్యం.

జా తీ య ం గ

హిందూవులు వృత్తిని బట్టి, ఆస్తిని బట్టి, సాంఘిక హోదాను బట్టి మొదట్లో నాలుగు కులాలుగా విభజింపబడిరి. కాలక్రమంలో బానిస, భూస్వామ్య దోపిడి వర్గ వృత్పత్తి సంబంధాలలో వచ్చిన అభివృద్ధి పరిణామం యొక్క ఫలితంగా వృత్తి విభజన, కుల విభజన వేలాదిగా జరిగింది. కులం ఒక్కటే అయినా ప్రాంతాలను బట్టి, పరిపాలనా పద్ధతులను పట్టి వేలాది కుల కట్టుబాట్లు, ఆచారాలు, అచరణలు, కర్మ సిద్ధాంతాలు, విశ్వాసాలు రకరకాలుగా ప్రజలు కలిగి వున్నారు. ఈ పరిణామం 19 వ శతాబ్దం వరకూ కొనసాగటాన్ని గమనించగలం. వృత్తులన్నీ

భూస్వామ్య, పెట్టుబడిదారీ వుత్పత్తి సంబంధాల ఆధిపత్యంలో నుండగా రెండో వైపున కులాలు వాటి ఆచార వ్యవహారాలు, విశ్వాసాలు, జీవనసరళిలోని సాంఘిక నియమాలు వైష్ణవ, శైవ మతపీఠాల, బాబాల, అమ్మల నాయకత్వం క్రింద కేంద్రీకరించబడి వున్నాయి. విధాల మఠాల, ముఠాల క్రింద చీలివున్న పరిస్థితిని అంతమొందించి హిందూవులందరి మధ్య ఐక్యతను సాధించడానికై మధ్య-రామానుజ శంకరాచార్యులు, కబీరు, తులసీదాసులు తీవ్రంగా ప్రయత్నించి నప్పటికిన్నీ విఫలమయ్యారు. గురునానక్, ఆక్బర్ పాదుషాలు కుల వ్యవస్థ నిర్మూలనకు, మత సామరస్యాన్ని, సమైక్యతను దీసుకొనిరావటానికై చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలించలేదు. 19 వ శతాబ్దిలో స్వామి వివేకానందుడు, ఆర్య సమాజికులు వివిధ కులాల మధ్య సుస్థిర ఐక్యతను దీసుకొని రావటం ద్వారా హిందూ ఐక్యతను కాపాడటానికి, హిందూమత ఔన్నత్యాన్ని ప్రపంచానికి చాటటానికి చేసిన ప్రయత్నాలు పూర్తిగా విఫలత చెందాయి.

పైన వివరించిన అంతర్జాతీయ, జాతీయ పరిస్థితుల ఫలితంగా 1) 4 1/2 వేల కులాలుగా విభజింపబడివున్న హిందూవులను హిందూమత బ్యానర్ క్రింద ఏకం చేయటం 2) రామాయణ, భగవద్గీతల ప్రకారం పూర్తి హిందూ రాజ్యాన్ని ఏర్పాటు చేయటం. 3) దేశంలో పెరుగుతున్న నాస్తిక, సెక్యులర్, ప్రజాతంత్ర, వామపక్ష నిమ్నజాతుల, తీవ్రవాదుల, విప్లవవాదుల ఉద్యమాలను అంతమొందించటం. 4) రాజకీయ నాయకుల స్థానంలో మత గురువుల పాలనను పూర్తి మత సిద్ధాంత నిబద్ధిగా ఏర్పాటు చేయటం. 5) ముఖ్యంగా భారతీయులను దేశీయ, విదేశీయ క్రైస్తవ్యాపార పెట్టుబడి దార్లకు కట్టుబానిసలుగా మత విశ్వాసాల పేరుతో రూపొందించడం. 6) మైనారిటీ మతస్తుల పూర్వీకులు ఒకప్పుడు హిందూవులే కాబట్టి నే. మైనారిటీ మతస్తులను హిందూవులుగా మార్చిడి చేయటం. 7) కాలక్రమంలో మధ్యప్రాచ్యం నుండి ఆగ్నేయ ఆసియా వరకూ గల ఆసియా దేశాలను హిందూ సామ్రాజ్యంలో కలపటం. వీటిని సాధించడానికై హిందూవులను సంసిద్ధం చేయడం అన్నవి విశ్వహిందూపరిషత్ యొక్క అంతర్గత కార్యక్రమాలు.

అ తర్జాతీయంగా మధ్యప్రాచ్య దేశాలైన ముస్లిం దేశాలు నూనె సంపదతో బలమై ఆ గ్రాజ్యాలకు ఒకరకంగా తలనొప్పిని కలిగించుతున్నాయి. జాతీయంగా మైనారిటీల గో మైనారిటీలయిన ముస్లింలు దేశ రాజకీయాలలో మిక్కుటమైన

ప్రౌఢల్యాన్ని వహించగలుగుతున్నారు. ఉదాహరణకు - 1) ఢిల్లీ, పంజాబ్, హర్యానా, యు.పి, మధ్యప్రదేశ్, రాజస్థాన్, బీహార్ రాష్ట్రాలలోనూ, మహారాష్ట్ర, ఆంధ్రప్రదేశ్, తమిళనాడులో కొన్ని జిల్లాలలో రాజకీయపార్టీల గెలుపునకు, ఓటమికి ముస్లిం ఓట్లు ప్రధాన కారణాలలో ప్రధాన కారణం. 2) ముఖ్యంగా కేరళ రాష్ట్రంలో రెండు జిల్లాలను (28 శాసనసభ్యులు గలది) ముస్లిం మైనారిటీ జిల్లాలుగా ప్రభుత్వంచే ప్రకటించ చేయడంలో ముస్లింలు విజయాన్ని సాధించగల్గారు. దీనివల్ల ఆ రెండు జిల్లాల్లోనూ కేవలం ముస్లిం అయిన ప్యక్తి మాత్రమే పోటీచేయవలసి ఉంటుంది. ప్రస్తుత కేరళ రాజకీయాలలోని బలాబలాలును బట్టి 28 సభ్యులుగా గల ముస్లింలు ప్రభుత్వాన్ని నిలబెట్టడానికి లేదా పడగొట్టడానికి సమర్థులను కలిగి వుంటారు. ఈ అవకాశాలను ముస్లిం మతస్థులు వుసయోగించుకోవలసి ఉన్నాయి. ఇది భారత పెట్టుబడిదారీ వర్గానికి నష్టదాయకమైనది. అందుకనే దోషిడి పాలకవర్గాలు మెజారిటీ మతమైన హిందూవులను ఐక్యం చేయటానికై విశ్వహిందూ పరిషత్ ను స్థాపించిరి.

ముఖ్య మతాలైన హిందూవులు, ముస్లింలు వేర్పాటువాదంతో మత ప్రాతిపదికపై సమైక్యమవ్వటమంటే అర్థం నిత్యం రాజకీయ పరిమైన మత ఘర్షణలు పెచ్చరిల్లి భారతజాతి బలహీన పడుతుంది. రెండోపైపున కొన్ని రాజకీయ పక్షాలు రాష్ట్రాలకు ఎక్కువ అధికారాలు ఇవ్వాలన్న నినాదాలతో కేంద్రాన్ని బలహీన పర్చడం పరోక్షంగా జరుగుతోంది. ఈ రెండు అంశాలు దేశాన్ని బలహీనపర్చి విచ్ఛేదన దురాక్రమణకు దారితీసే ప్రమాదముంది. బ్రిటన్ భారత్ ను అక్రమించిన విధానాన్ని సునిశితంగా చాలా జాగ్రత్తగా పరిశీలించాల్సి వుంది. అలా పరిశీలించగలిగినప్పుడే మత వ్యవస్థ వలన జరిగే జానినత్వాన్ని తేలికగా అర్థం చేసుకోగలం. మతాలకు అతీతమైన సామాజిక వ్యవస్థను రూపొందించుకోవటానికి, సామాజిక వ్యతిరేకమైన దోషిడిలేని వ్యవస్థ స్థాపనకు, మహాన్నతమైన విలువలను పరిరక్షించే పోరాటాలకు కుల మతాలతో నిమిత్తం లేకుండా భారతీయులు పోరాడే శక్తిని సంపాదించుకోగల్గుతారు. అట్టి శక్తిని కల్పించగలేది శాస్త్రీయ నాస్తికత్వం.

విశ్వ హిందూ పరిషత్ కార్యక్రమం ఏమిటి ?

హిందూవులను ఐక్యపర్చి ఒక్కటిగా చేయడానికై విశ్వ హిందూ పరిషత్

ఏకాత్మతా యజ్ఞాన్ని నవంబరు 16 (83) నుండి 83 డిసెంబర్ 16 వరకు ఆ సేతు హిమాచల పర్యంతరం చేస్తారు.

ఏకాత్మతా యజ్ఞం :- 1) ఇందులో ప్రధానపాత్ర వహించేది రథయాత్ర. ఈ రథాలలో భారతమాత చిత్రపటాన్ని గంగాజలాలను వుంచి వూరేగించుతారు. ఈ యాత్ర ముఖ్యోద్దేశం మహాభారత ధర్మయుద్ధంలోని ధర్మాలను, పేదకాలపు రాజుల అశ్వమేధ యజ్ఞాన్ని హిందూవులకు గుర్తు చేయటం ముఖ్య లక్ష్యం. దీనికే ఏకాత్మతా యజ్ఞమని పేరు పెట్టారు. ఇందు 47 చిన్న చిన్న రథయాత్రలతో పాటు రెండు ప్రధాన రథయాత్రలు నిర్వహించబడతాయి.

ఉత్తరప్రదేశ్ లోని హరిద్వార్ లో భారతమాత దేవాలయం నిర్మించబడింది. దీన్ని భారత ప్రధాని ప్రారంభోత్సవం చేశారు. ఉత్సవానికి ఆర్. యస్. యస్. అధిపతి బాలాసాహెబ్ దేవర్స్, విశ్వహిందూ పరిషత్, సనాతన ధర్మసభ, హిందూ సమ్మేళన వగైరా సంస్థల అగ్రనాయకులు హాజరయ్యారు. భారత్ లో నివసించే అన్ని మతాల వారికీ భారతమాత గౌరవప్రదమే. పూజనీయమే. కానీ ఈ సందర్భంలో ముస్లిం, సిక్కు, క్రైస్తవమత నాయకులను పిలవలేదు. కేవలం ఒక్క హిందూమత అగ్రనాయకులే పాత్రను వహించడాన్ని గమనించినట్లయితే ప్రత్యేకంగా హిందూ మతోన్మాదాన్ని రెచ్చగొట్టడమే కనిపించుతుంది. దాన్ని భారత గుర్తింపుపాఠ పరిశ్రామిక అధిపతులకు అనుకూలంగా వినియోగించటమే ప్రధానంగా కనిపించుతుంది. ఇదే సందర్భములో సిక్కు, ముస్లిం మతోన్మాదులను హిందూవులకు వ్యతిరేకంగా వుపయోగించుకోవటానికి భారత దోపిడి వర్గాలకు మంచి అవకాశాన్ని కల్పించటమే ఈ రథయాత్రల ప్రధానోద్దేశ్యం. ఇది భారత పాలకవర్గాల నూతన రాజకీయ వ్యూహం.

మొదటి రథయాత్ర వుత్తరప్రదేశ్ లోని హరిద్వార్ నుండి దక్షిణాది న రామేశ్వరం వరకూ; రెండో యాత్ర తూర్పున గల పశ్చిమబెంగాల్ లోని గంగా సాగర్ నుండి పశ్చిమాన కల సోమనాథ దేవాలయం వరకు సాగుతాయి. 47 చిన్న రథయాత్రలు ప్రధాన యాత్రలలో కలిసిపోతాయి. ఈ రెండూ నవంబర్ 29 న నాగపూర్ లోని ఆర్. యస్. యస్. హెడ్ క్వార్టర్స్ లో కలుస్తాయి. అక్కడ

నుండి విడిపోయి దేని దారిన అది ముందుకు కొనసాగి గమ్యస్థానాన్ని చేరు కుంటాయి. ప్రతి యాత్ర దినమునకు నూరు కిలోమీటర్ల దూరం కొనసాగుతుంది. ప్రతి 25 కి. మీ. దూరం నడవగానే అక్కడ రెండు గంటలపాటు ఆగి హిందూ ధర్మం బోధించబడుతుంది. ఈ రెండు యాత్రలు కలిపి 3 లక్షల గ్రామాలలో పర్యటించి 10 కోట్ల మందికి హిందూ ధర్మం తెలుపబడుతుంది. మొత్తం మీద 250 చోట్ల మజిలీలు ఉస్తారు. 1700 ప్రత్యేక పూజలు నిర్వహించబడతాయి.

ప్రతి మజిలీ వద్ద అనగా యాత్ర కొనసాగిన ప్రతి 25 కిలోమీటర్ల వద్ద హిందూవుల పునర్ వికాస వైభవాన్ని, స్వాతంత్ర్య భావస్ఫూర్తిని, ఆత్మ గౌరవాన్ని, హిందూవుల ఐక్యతా భావాన్ని, మాతృదేశం పట్ల వారి భక్తిప్రపత్తులను, మహోజ్వలతను మరోసారి స్మరించుకోవడానికే ఈ ఏకాత్మతా యజ్ఞం నిర్వహించబడుతుందని విశ్వహిందూ పరిషత్ ప్రకటించింది. ఈ మహోజ్వల కాంతికి నిర్దిష్ట రూపం ఇవ్వటానికి ప్రతి మజిలీ వద్ద హిందూ నవ జాగరణ కేంద్రాలను ఏర్పాటు చేస్తారట. అంతేకాకుండా ప్రతి మజిలీ వద్ద రథంపై తెచ్చిన గంగాజలంలో కొంత యిచ్చి స్థానికంగా నున్న జలాన్ని రథంలో వుంచి పూరేగించుకుంటూ పోతారట.

ఏకాత్మతా యజ్ఞంలోని ప్రధాన అంశాలను విశ్లేషించి చూద్దాం

1) ఈ యజ్ఞానికి పునాది భగవద్గీత. 2) ఈ దేశంలో నివసించేడివారి అందరి మధ్య ఏకాత్మత అనగా ఒకే రకమైన ఆలోచన, ఆచరణ, జీవనసరళిని దీసుకొని రావటం. [ఇది అసాధ్యమని భగవద్గీతే చెప్పుతోంది] 3) ప్రాచీన కాలపు మహోజ్వలతను హిందూవులకు గుర్తు చేయడానికై ఎ) భారత ధర్మయుద్ధంలోని రథాలను, బి) వేదకాలపు రాజుల అశ్వమేధ యజ్ఞాన్ని గుర్తు చేయుట. సి) గంగా నదిలోని నీటిని, భారతమాత చిత్రపటాన్ని రథంపై పూరేగించుట. డి) ప్రతి మజిలీ వద్ద హిందూ నవజాగరణ కేంద్రాలను నెలకొల్పుట అన్నవి ప్రధానాంశాలు.

అధర్వాణీకి, అన్యాయాణీకి, హింసకు, వర్గాధిపత్యానికి, వర్గఅధిపత్యానికి, రంగు, జాతి అధిపత్యానికి, అజాతివేదాలకు, దానిసత్వానికి, మానవత్వాన్ని కాల

రాయడానికి, విజ్ఞాన శాస్త్రంపై గుర్తాధిపత్యాన్ని ఏర్పాటు చేయటం ద్వారా జనంలో అశాస్త్రీయతను సామాజిక జీవిత విధానంగా నిర్బంధించడానికి పునయోగ పడేదే యుద్ధం- యుద్ధ ప్రయత్నాలు. యుద్ధం ఏ కాలంలో జరిగినా పై వాటిని స్థాపించడానికే పునయోగపడుతుందే తప్ప దాని ధ్యేయం మరోలా వుండదు.

మహాభారత యుద్ధంలో అవలంబించబడినదంతా అన్యాయమే. రాజ్యాధికార దాహమే దావగా బ్రతికివున్నవారిని దానిసలుగా చేయటమే జరిగింది. దీన్ని ఎటు గెత్తి చాటిన నాస్తికుణ్ణి రాక్షసుడన్న పేర ధర్మరాజు చంపించాడు. అని గుర్తుకు తెచ్చుకొంటే యుద్ధ రథాలను - గుర్తుకు తేవటమన్న దాని ప్రచానోద్దేశ్యాన్ని గ్రహించగలం.

రామాయణం క్షత్రియులపై బ్రాహ్మణుల ఆధిపత్యాన్ని తెల్పితే భారతం బ్రాహ్మణులతో సహా యావత్తు సమాజంపై క్షత్రియుల ఆధిపత్యాన్ని తెల్పింది. అశ్వమేధ యజ్ఞం రామాయణ భారతాలలో వుంది. ఈ యజ్ఞం చేయబడింది సామ్రాజ్య విస్తరణకే అన్నది స్పష్టం. ఇప్పుడు దీన్ని గుర్తుకు తేవటమంటే అర్థం హిందూ సామ్రాజ్యవాద విస్తరణకు సిద్ధం కమ్మని చెప్పటమే. మొత్తం మీద యుద్ధ రథాలను, అశ్వమేధ యజ్ఞాన్ని నిర్వహించిన తీరుజూస్తే అరాచకత్వం, రక్తపాతం స్పష్టమవుతుంది. ఈ లక్ష్య సాధనకే హిందూ నవజాగరణ కేంద్రాల స్థాపనయని అర్థం చేసుకోవటం ఏమంత కష్టం కాదు.

ఆయా మతాలు- ఇస్లాం, క్రైస్తవవాలు ఇట్టి ఏకాత్మతనే ప్రపంచ వ్యాపితంగా ఆయా మతావలంబకులలో దీసుకొని రావటానికి ప్రయత్నించి విఫలమయినాయి. అన్న విషయాన్ని గుర్తుంచుకొంటే విశ్వహిందూ పరిషత్ వారి ప్రయత్నమూ తప్పక విఫలమై తీరుతుందని వేరే చెప్పనవసరం లేదు.

దీనికి గల పునాది కారణాలెట్టివి?

1) భారతదేశంలోని హిందూమతం షుమారు 4 వేల కులాలుగా, ఉప కులాలుగా విభజింపబడి వుంది. ఈ కులాలలోని జనం వేలాది వర్గాలుగా విభజింప బడిరి. ఈ వర్గాల యొక్క ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంఘిక ప్రయోజనాలు పరస్పర

శత్రుత్వ మిత్రత్వ వైరుధ్యాలతో కూడుకొని వున్నది. ఈ వర్గాలు జాతీయపుత్పత్తిని అనుభవించే పద్ధతులలో విపరీత తేడాలున్నవి. వీరి జీవనసరళి విధానాలు రకరకాలు. వీటిని శాసించి అమలు జరిపేది వివిధ పాలకవర్గాలు. ఫలితాల అనుభవంలో అతి తక్కువపాలు పొందే జనం 40 శాతం నుండి 60 శాతం వరకూ గల దేశం ఇది.

2) వేలాది కులాల జీవనసరళి, ఆచార వ్యవహారాలు, కట్టుబాట్లు, విశ్వాసాలు, దేవుళ్ళు, దేవతలు, దైవంపై విశ్వాసాలు ఒకే మాదిరిగా లేవు. వాటి మధ్య సిద్ధాంత పరమైన సారూప్యత లేదు. ఇవి అన్నీ పరస్పరం శత్రుత్వంతో కూడు కొని వున్నవి. వీటి యందు కనిపించే ప్రధానాంశం అశాస్త్రీయ ధోరణి, ఆచరణ మాత్రమే సారూప్యత గల్గివుంది. పై రెండు అంశాలలో మొదటిది దోపిడి, పీడనయే వృత్తిగా గల పాలకవర్గాల ఆధిపత్యంలో నుంచే రెండోది వివిధ మతాల, మత శాఖల, ముతాల, గౌరడి వేత్తలైన బాబల, అమ్మల అధీనంలో మతం, భక్తి, దైవం విశ్వాసాల పేరుతో పీడన, దోపిడియే ప్రధానాంశంగా కలిగి వున్నది. కాబట్టి దోపిడికి కులమతాలకు మధ్య వైరుధ్యం ఏ మాత్రం లేదు. ఇట్టి సామాజిక వ్యవస్థ ఇలాగే కొనసాగినంతకాలం, మహోజ్వలమైన సాంస్కృతిక విప్లవం కొనసాగినంత కాలం, వర్గాల సంఖ్య పూర్తిగా అంతం కానంత కాలం, వివిధ కులాల, వివిధ మతాల మధ్య గౌరవప్రదము, సమానత్వం ఏర్పడుట ద్వారా కుల మత వ్యవస్థ పూర్తిగా ఆచరణ నుండి సమాజం నుండి అంతం కానంత కాలం, సుస్థిర శాంతికి, సంపూర్ణ మానవత్వానికి పునాదులు ఏర్పడనంత కాలం ఏకాత్మతా సాధన కలలో కూడా ఊహించరాని విషయం. ఈ విషయాన్ని హిందూమతం ఆవిర్భవించినప్పటి నుండి చరిత్ర యొక్క ఆచరణ బోధించుచున్న నగ్నసత్యం.

3) అతి ప్రాచీనకాలం నుండి ప్రతి మతంపైనా ఆధిపత్యం పాలకులదే. హిందూమతంపైన అగ్రకులాలకు చెందిన పాలకులదే ఆధిపత్యం, విశ్వహిందూ పరిషత్ పైన ఆధిపత్యం, నాయకత్వం వీరిదేనన్న విషయం హరిద్వార్ లో ఛాత్ర మాత దేవాలయ ప్రారంభోత్సవ సందర్భంగా హాజరయిన పెద్దలను బట్టి తెలుస్తోంది.

4) వెనుకబడిన కులాలను, నిమ్మజాతి కులాలవారిని అణగారొక్కి వుంచుట, పీడించుట అగ్రకులాలకు ఆనవాయితీగా వస్తున్న హక్కు. ఈ హక్కును అగ్రకులాలు వదలుకొని 750 కులాలు, ఉప కులాలుగా చీలివున్న.

నిమ్మజాతి, కొండ జాతీయులను అగ్రవర్ణాలతో సమాన స్థాయిలో నాయకత్వం లోనికి దీసుకొని వచ్చుట జరుగుతుందా? ఇది జరగని పని. ఎందుకంటే శబ్దాల తరబడి అర్థికంగా, రాజకీయంగా, సాంఘికంగా వెనుకబడిన కులాలను, దళితులను అణగారినట్లుటమే హీనాతి హీనంగా జూడటమే, కుక్కలు చింపిన విస్తరిల్లాగా వీరి బ్రతుకులను తయారు చేయటమే హిందూయజంలోని అచరణాత్మక విధానం, సిద్ధాంతం. [భగవద్గీతలో చాతుర్వర్ణ మయం సృష్టం అని కృష్ణుడే సెలవిచ్చాడు] హిందూ ధర్మాన్ని కొనసాగించటమంటే ఈ మూల సిద్ధాంత అచరణలను కొన సాగించటానికే విశ్వహిందూ పరిషత్ ఏకాత్మతా ప్రారంభించనున్నది.

అందుకే మహాభారత యుద్ధంలోని ధర్మాలను, ఆశ్వమేధ యజ్ఞాన్ని [ఈ రెండూ రాజ్యాధికారం కొరకు హిందూవుల మధ్య జరిగిన యుద్ధాలే] హిందూవులకు గుర్తు చేయడంలోని అర్థమేమిటి? శాంతియుతంగా పరిస్థితులు అనుకూలించని సందర్భాలలో హిందూ ద్వారానైనా హిందూ మత వ్యాప్తిని కొనసాగించటం. అందుకే రథయాత్రలో ప్రతి 25 కిలోమీటర్లకు హిందూ నవజాగరణ కేంద్రాలను ఏర్పాటు చేయటం ద్వారా హిందూవుల పునర్ వికాస వైభవాన్ని, స్వాతంత్ర్య ఖాద స్ఫూర్తిని, ఆత్మ గౌరవాన్ని, హిందూవుల ఐక్యతా భావాన్ని, మాతృచేతన పట్ల వారి భక్తి ప్రపత్తులను, ప్రాచీన హైందవ మహోజ్వలతను [అనగా రాజుల రాణుల గొప్పతనాన్ని, ప్రణయ కలాపాలను, వారు జేసిన యుద్ధాలను] స్మరించు కోవటానికి అన్న నినాదాల క్రింద హిందూ మతోన్మాదాన్ని నూరిపోయటం, చెచ్చ గొట్టడం జరుగుతుంది. యావత్తు ఈ కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించటానికే హిందూ నవజాగరణ కేంద్రాలన్న పేరు క్రింద పాసిస్తు కేంద్రాలను, బలగాలను ఏర్పాటు చేయటం గమనార్హం. ఇది భవిష్యత్తులో పూర్తి అభివృద్ధి నిరోధక కేంద్రాలుగా రూపొంది జనాన్ని నయానో, భయానో, తమ అభీనంలో పెట్టుకొనుట ద్వారా దేశ రాజకీయ వ్యవస్థను నిర్ణయించే సాచికార వ్యవస్థగా రూపొందుటయే విశ్వ హిందూ పరిషత్ యొక్క రాజకీయ లక్ష్యం. ఈ లక్ష్యాన్ని అభివృద్ధి నిరోధ నికి, ప్రగతి నిరోధానికి భారత పాలకవర్గం ఎంచుకొన్న రాచబాట.

హిందూ మతోద్ధరణలోని వైరుధ్యాలు

పరిషత్ నాయకులు ఒక వైపున ఈ యజ్ఞం, యాత్రలు హిందూమత పునర్వికాసం, పునర్జీవనం కోసం అని చెబుతూనే రెండోవైపున తమ సంస్థకు

సెక్యులరిజంలో విశ్వాసమున్నట్లు ప్రకటించుచున్నారు. మతవ్యవస్థ మతరహిత సెక్యులరిజం వ్యవస్థ పరస్పర విరుద్ధమైనవి. వారి ప్రకటనలోని అంతరార్థం ఏమిటి? సామాన్యజనంలో సెక్యులరిజం గూర్చిన శాస్త్రీయ అవగాహన లేదు. శాస్త్రీయ అవగాహనను భారత పాలకవర్గాలు ఏనాడు ఏర్పడనీయలేదు. ఈ స్థితిలో మత పునర్జీవన వికాసమే సెక్యులరిజం అన్న దృఢమైన అభిప్రాయం దృఢంగా కల్పించటమే పాలకవర్గాలకు కావలసింది.

ఈ యజ్ఞాన్ని, యాత్రాలను హిందూమతంలో ఒక బలమైన పర్వం అయిన కామకోటి, శృంగేరి, ఉడిపి పీఠాల శంకరాచార్యులు మరియు చిన్నయానంద ప్రభృతుల ఆశీర్వాదం వున్న జ్యోతిర్మాఠ్, ద్వారాకాపీఠ్ శంకరాచార్యులు వ్యతిరేకించుచున్నారు. వందలాది, వేలాది ఎకరాలను, కోట్లాది రూపాయల ఆస్తులను కలిగి వున్న ఈ పీఠాధిపతులు ప్రాచీన భూస్వామ్య వ్యవస్థకు ప్రతినిధులు. ఆధునిక పెట్టుబడిదారీ విధానానికి అనుకూలంగా హిందూమతాన్ని బాపిందించాలన్న విశ్వహిందూ పరిషత్ పెట్టుబడిదారీ సామ్రాజ్యవాదానికి ప్రతినిధి. దేశంలో భూస్వామ్య పెట్టుబడిదారీ విధానాల మధ్య గత 25 సం॥లుగా కొనసాగుతున్న అంతర్గత వైరుధ్యం మత యాపం తీసుకోవటమే పీఠాధిపతుల వ్యతిరేకతలో నిబిడి కృతంగా దాగిన నత్యం.

గుత్త పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని వ్యతిరేకించే జాబ్ కుల రాజకీయాది కారాన్ని వుత్తర భారత దేశంలో సుస్థిరంగా నెలకొల్పాలన్న లోక్ సత్తా, చరణ్ సింగ్, హిందూ మతోన్మాద పీఠాన్ని పెనవేసుకొన్నదియు, వ్యాపార పెట్టుబడిదారీ వర్గాలలోని రెండవ, మూడవ శ్రేణులకు ప్రాతినిధ్యం వహించెడి బి. జె. పి. ఆర్. యస్. యస్ యి “అవు కొవ్వ దిగుమతి” అన్న మిషన్ పై ఏకత్మక యజ్ఞాన్ని బలపర్చుతున్నాయి. విశ్వహిందూ పరిషత్ కు ఆర్. యస్. యస్, బి. జె. పి. తదితర మతోన్మాదశక్తులు రాజకీయంగా నాయకత్వం వహిస్తున్నాయి.

కొలది కాలం క్రిందట కామకోటి పీఠాధిపతి కన్యాకుమారిలో రద్దీత్సవానికి ప్రారంభోత్సవం జరిపారు. ఆ వెనువెంటనే హిందూ ముస్లిం కలహాలు, నవర్షులు నిమ్మ జాతీయులపై దాడులు తమిళనాడులో జరిగాయి. ఆ రక్తం తడియారక ముందే తిరిగి ఏకాత్మక యజ్ఞం జరగటాన్ని బట్టి అనలికాలంలోనే తిరిగి భారత

వనిలో కుల, మత మారణహోమాలు రావజానురుని కాష్టంలా తయారు కాబో తొందన్న విషయాన్ని ప్రతి ఒక్కరూ గమనించుట చాలా అవసరం.

కాబట్టి ఈ కార్యక్రమం వల్ల సెక్యులరిజం, నాస్తికత్వం, ప్రజాతంత్ర వుద్యమం, కమ్యూనిస్టు వుద్యమం, ప్రస్తుత వ్యవస్థను పూర్తిగా మార్చి మానవుడు తోటి మానవుణ్ణి పీడించ వీలు లేనట్టిదియు, శాస్త్రీయ విజ్ఞానాన్ని, సామాజిక పరం జేసి వర్గ, కుల, మతప్రసక్తి లేనట్టి నూతన వ్యవస్థ అయిన సోషలిస్టు వ్యవస్థ స్థాపనకై నిరగుతున్న విప్లవ కృషికి తీవ్ర ఆటంకమగును. పై విషయాలను దృష్టిలో నుంచుకొని శాస్త్రీయ పద్ధతిలో మత, కుల వర్గ వ్యత్యాసాలకు వ్యతిరేక ప్రచారం ద్వారా సాధారణ జనాన్ని జాగృతి చేయటం ద్వారా ప్రజాతంత్ర వుద్యమంలోనికి దీసుకొని రావలసిన బాధ్యత ప్రతి నాస్తిక, ప్రజాతంత్ర, కమ్యూనిస్టు, వామపక్ష, విప్లవ సంస్థలపైన వ్యక్తులపైన వుంది. విశ్వహిందూ పరిషత్ లోని దేశభక్తి, మానవత్వ విలువలపైన విశ్వాసం కలిగిన ప్రతి ఒక్కరూ పై విషయాలను గురించి తీవ్రంగా యోచన చేయవలసిందిగా విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాం. *

చర్చ ముగింపు వ్యాసం

అంబేద్కర్ - బౌద్ధ స్వీకారం

—చేతన

అంబేద్కర్ బౌద్ధ స్వీకారం విషయం గూర్చి మిత్రులు నటరాజుగారు వ్రాసిన వ్యాసం చదివి కొందరు మిత్రులు సందేహాల్ని లేఖపూర్వకంగా పెలి బుచ్చారు. ఇది 'చర్చ' కు పెడితే విషయం తేటతెల్లమౌతుందనే సదభిప్రాయంతో వివిధాభిప్రాయాల్ని ఈ విషయంలో చర్చకు ఆహ్వానించాం.

బౌద్ధుని అంబేద్కర్ స్వీకరించటంపై మొదట్నుంచీ వివాదంగా వున్న విషయమే. ఇయినా సరైన దృక్పథం ఏమన్నా వస్తుందేమో, పాఠకులు ఈ విషయంలో కొంత అవగాహనకు రావటానికి వీలుంటుందేమో అని ఆశించాం.

చర్చకు— ఆహ్వానించిందే శడవుగా ముందుగానే కాచుకొని వున్నట్టు— కొందరు అంబేద్కర్ ని సమర్థిస్తూ, మరికొందరు వ్యతిరేకిస్తూ. వ్యాసాలు రాశారు. రచయితలు మరి ఒకరిద్దరు నిగ్రహాన్ని కోల్పోయి అవాకులూ-చెవాకులూ రాసిన వాళ్ళు కూడా వున్నారు.

అంబేద్కర్ నీ, భౌద్ధాన్ని కొందరు ఆకాశాని కెత్తారు, కొందరు చాలా నీచ స్థితికి దిగజారి పోయారు.

దీనివంతటికీ కారణం— ఆ మిత్రుల్లో ముందుగానే తిష్ట వేసుకొన్న కొన్ని సిద్ధాంతాల మీది దృఢవైఖరి. ముందుగానే తమలో కూకటివేళ్ళతో పాతుకొన్న ఖచ్చితమైన వైఖరితో— చర్చ విషయం కొనసాగించటం. సమంజసం కాదు గదా! నిష్పక్షపాతంగా, వివాదగ్రస్త విషయాన్ని కూలంకషంగా పరిశీలించిన మీదట— నిష్కాపాత్మక చోరణిలో అభిప్రాయాన్ని వెలిబుచ్చాలి. అంటే ఎంతో నిగ్రహంతో— సునిత పాటవంతో తమ తమ అభిప్రాయాల్ని ప్రకటించాలి. లేకపోతే సిగ్గుగ్ల గోత్రానికి సిద్ధం కావలసి వస్తుంది. ఇట్లాగే వున్నాయి. ఒకరిద్దరి వ్యాసాలు. మరి పేలవంగా వున్న వ్యాసాలు ప్రకటించలేదు.

అంబేద్కర్ ని పొగడినవీ— తెగిడినవీ రెండు రకాల వ్యాసాలు ప్రకటించాయి. ఇందులో మేము మధ్యవర్తులమేగాని, అంబేద్కర్ భావాలకు వ్యతిరేకులమనీ, అనుసారమనీ ఎవ్వరూ భావించరాదు. కొంతమంది అంబేద్కర్ అభిమానులు బాధపడినట్లుగా తెలిసింది. అందుకా మిత్రులు మమ్మల్ని అపార్థం చేసుకోరాదు.

వివాదగ్రస్త విషయాల్ని పరిశీలించేటప్పుడు— సంయమనం, సహనం— ప్రధానంగా వహించాలి. అది మనం కొల్పోతే సత్యాన్ని గ్రహించలేం.

మనం— మన హృదయపీఠాలపై భద్రంగా కూచోపెట్టుకొని పూజించే వ్యక్తి ఏదైనా తప్పు చేశాడని ఇతరులంటే— దాన్ని జాగ్రత్తగా ఆలోచించి— ప్రతి కక్షి చెప్పిన దానిలో సత్యం వుంటే హుందాగా అంగీకరించే ధైర్యం, సహనం వుండాలి. లేదా— అసత్యమైతే సహేతుకంగా ఖండించే సత్తా సంపాదించాలి. అంతేగాని, అగ్రహం గాని, తొందరపాటు చర్య గాని పనికిరాదు. ప్రస్తుతం మనలో చాలా మందికి ఇది కారవడినట్లుగా కనిపిస్తుంది.

నేనీ ముగింపు వ్యాసంలో ఇచ్చిన్న వ్యాస కర్తల అభిప్రాయాన్ని మొత్తం మీద, కలిపి సమీక్షించి వ్రాస్తున్నా - అంతేగాని పేరు పేరునా ఫలానా రచయిత ఇలా అన్నాడు. అని చెప్పెను. అట్లా చెప్పటం సాధ్యం గాదు. ఈ చిన్న వ్యాసంలో దాన్ని మిత్రులు అంటే అంబేద్కర్ అభిమానులు - కాని వారూ సహేతుకంగా సమీక్షించ మంటున్నా. మంచి చెడ్డలను నిర్ణయించటానికి ముందుగా మీలో జీర్ణించిన భావంపరపరంనే తులమానంగా తీసుకోక విషయానికి సంబంధించిన దాన్ని జాగ్రత్తగా పరిశీలించటం భావ్యమని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నా.

రచయితల వ్యాసాల్లో చిల్లరమల్లర విషయాలు గూడా చాలా చోట లేసు కొన్నాయి. అంబేద్కర్ మహామేధావి అని ఒకరంటే, కాదు అంబేద్కర్ మహామేధావి కానేకాదు. మేధావి, ఇంకా కాకుంటే అంతకంటే తక్కువే అని యింకా కరు అన్నారు. మరీ కొందరు తమకు అంతకు ముందే ఏర్పరచుకొన్న వైరుధ్యానికి తగిన సమయం దొరికింది—అన్నట్లు ఎంతో అక్కసునుగూడా పెళ్ళబోశారు. ఇవన్నీ అనవసరమైన విషయాలు. అందుకే నేను వీటిలో కేవలం

- 1) అంబేద్కర్ బొద్దాన్ని ఎందుకు స్వీకరించాడు.
- 2) బొద్దం—దాని స్వరూపం
- 3) అంబేద్కర్ బొద్దాన్ని స్వీకరించటంలో ఔచిత్యం వుందా? లేదా?

అనే ముఖ్య విషయాల జాబితా పోదలచుకొన్నా, ఇంకాకు మించి దూరం పోవటం అనవసరం. లేనిపోని గందరగోళంలో నేను పడి—పొరకుల్ని కూడా పడపేసి దారీ-తెన్నూ లేని పాండులుగా నేయటమే అవుతోంది.

బొద్దం-దాని స్వరూపం

బొద్దం-ఒక వివాదాస్పద విషయంగా ప్రచారంలో వుంది. దీన్ని గూర్చి కూడా చాలామంది విభిన్నాభిప్రాయాల్ని వెలిబుచ్చుతున్నారు. ఇట్లాంటి వివాదాస్పద

మైన బొద్దాన్ని స్వీకరించిన అంబేద్కర్ వివాదగ్రస్తుడు కావటంలో విశేషం లేదనుకొంటా.

కొంతమంది బొద్దాన్ని పీడితుల విముక్తి కోసం బయలుదేరిందని అంటారు. ఇంకా కొందరు దీన్ని ఉన్నత వర్గాల కుపయోగపడుదానిగా అభివర్ణిస్తారు. మరి కొందరు దీన్ని కాలం చెల్లిన దాన్నిగా చెప్తారు. ఇంకా వేరే కొందరు ఏవేవో తమకు తోచినవీ-తోచనివీ రకరకాలుగా దీన్ని గూర్చి చెప్పటం జరుగుతుంది.

అదిలోనే హంసపాదన్నట్టు-అసలు బొద్దాన్ని అర్థం చేసుకోవటంలోనే తమకు మకలు-గణిబిణివుంటే, అసలు విషయం వివాదంగా మారటంలో అబ్బురంగాని-అద్భుతంగాని వుండవు.

బొద్దం మతమా ?

మతమంటే ఏమిటో నేను ప్రత్యేకించి యిక్కడ నిర్వచించనవసరం లేదనుకుంటా. పాఠకులు ఆ పాటి పరిజ్ఞానం లేని వాళ్ళని భావించను.

బొద్దం-మతంగాదు, ఇది ఒక ఉద్యమం. అయితే మనం బొద్దం-అనే పదం ప్రక్కన-మరే అనే పదాన్ని చేర్చి దీన్ని బొద్దమతం అని పిలవటం విన్నాం. దానికే అలవాటు పడ్డాం. డాక్టర్ అంబేద్కర్ గూడా దీన్ని అంటే బొద్దాన్ని మతంగానే భావించాడు. ఈ విషయంలో ఆయన తప్పుగా ఊహించాడనే అనాలి.

బొద్దం ఆ రోజుల్లో అంటే ఇప్పటికీ దాదాపు 25 వేల సంవత్సరాల నాడు, నాటి సాంఘిక-సాంస్కృతిక-ఆర్థిక-రాజకీయ పరిస్థితులపై తిరుగుబాటు చేసిన ఉద్యమం. ఈ మాట అన్నందుకు చాలామంది మిత్రులకు మితగా అనిపించవచ్చు. ఇంకా తీవ్రవాద మిత్రులకు కోపము-ఎగతాళి-నవ్వు కలగవచ్చు. మీరు మీకున్న విచక్షణారహిత ఆలోచనతోగాక, తరువాత కాలంలో యిదివేసిన వెర్రితలల్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని కాక-ఆ రోజుల్లోనున్న, సాంఘిక-సాంస్కృతిక-ఆర్థిక-రాజకీయ పరిస్థితులెలాంటివి? ఈ ఉద్యమం ఎందుకు ఆవిర్భవించింది? ఆవిర్భవించి ఎవరికి ఏం చేసింది? అనే విషయాలు సూక్ష్మబుద్ధితో ఆలోచించాలి, నిష్పక్షపాతంతో అవలోకినం చేసుకోవాలి.

ఈ దృష్టితో ఆలోచించి చూస్తే-బౌద్ధం అవిర్భావానికి చాలా చారిత్రక నేపథ్యం వుందనేది తేట తెల్లం అవుతోంది.

బుద్ధుడి కాలం నాటికే భారతదేశంలో హైందవ సంస్కృతి సమస్తరంగాల్లో సర్వాంగ సుందరంగా తీర్చిదిద్దబడ్డది. ఆ విషయసంస్కృతి ప్రభావం సోకి భారత జాతి సాంఘిక-ఆర్థిక-సాంస్కృతికి రాజకీయరంగాల్లో అసమానతలూ-అక్రమాలూ-దౌర్జన్యాలు-దోపిడీలు చోటు చేసుకొన్నాయి. వీటిని నేనిక్కడ పడికట్టు పదాలుగా వాడలేదు. ఇది నిజంగా జరుగుతున్న నమయం అది. ఈనాటికి యిందులో కించితు భేదంలేదు.

బౌద్ధం వీటిపై దాడిజరిపింది. దీనికి ఈ అందుకోసమే ఈ ఉద్యమం అవిర్భవించింది. విషయంలో ఊపిరినిచ్చిన విప్లవకారులు-లోకాయతులు అంతకుముందున్నారు.

విజంగా ఇక్కడ మనం బౌద్ధాన్ని క్లాపింపవలసిందే. హైందవ సంస్కృతి సరమ పవిత్రంగా బోధించే సాంఘిక చట్టాన్ని దాని నియమాలనూ చిందరవందర చేయటానికి కంకణం కట్టుకొంది, కులవ్యవస్థగా కరడుకడుతున్న చాతుర్వర్ణ విధానాన్ని త్రోసి రాజన్నది, కసరి బుసకొడుతున్న సాంఘిక కరాళ సర్పాన్ని హత మార్చుందే జాతికి భవిష్యత్తు లేదని ఎలుగెత్తి చాటి ప్రజల్ని చైతన్యవంతం చేయటానికి శంఖరావం గావించింది. అణగారిన-రాడిత-పీడిత జన ప్వేచ్ఛా పమాన త్యాగ కోసం బౌద్ధం ఆలాటపడింది. కేవలం సైద్ధాంతిక చర్చలతో అగక-అదర్శ ప్రాయమైన నంపం ఎట్లా వుండాలో ఆచరణలో చూపటం కోసం యత్నించింది. నాటి హైందవ సమాజానికి మొత్తానికిది “భాలెంజి”గా ఎదురు నిల్చి పోరాడింది. జానిసల దుస్థితిని రూపుమాపటం కోసం బహు విధ పోరాటాలు సాగించింది.

ఇంకా దీన్ని గూర్చిన వివరాలు చాలా రాయవచ్చు. అయితే యిది తగిన అదనుకాదు. బౌద్ధం మతంగాదు, ఉద్యమం అని చెప్పటానికి ఇంత మాత్రం చాలు. ఇంకా వివరాలు కావాలనుకొన్న మిత్రులు E J. థామస్ రాసిన “ది హిస్టరీ ఆఫ్ బుద్డిస్ట్ థాట్ (The History of Buddnist Thought) అనే గ్రంథం చదవండి. ఆయన ఆ గ్రంథంలో బౌద్ధాన్ని గూర్చిన చాలా సమాచారం అందించాడు.

ఇప్పటివరకూ బొద్దాన్ని మతంగా నమ్మిన మనలో చాలామందికి ఇది కటువుగా, చేదువుగా వుంటుంది. నిజాన్ని అంగీకరించటం సత్యాన్వేషకుల కర్తవ్యం అనుకుంటే తప్పనిసరిగా ధైర్యంతో ఆ పని చేయండి.

కాబట్టి బొద్దం కరడుగట్టిన-ఘనీభవించిన-సంప్రదాయాల పట్ల అసీ, మత మని మన భావించటానికి వీలేదు. కాని కాలక్రమంలో ఈ దేశంలో దీనికి పట్టిన దౌర్భాగ్యం వల్ల దీని నిజస్వరూపాన్ని తెలుసుకొనే అవకాశాన్ని-ఓపికనూ ప్రదర్శించకుండా కేవలం పుకార్లకే-అవివేకుల రాతలకూ ప్రాధాన్యం ఋచ్చి సత్యాన్ని మరుగునపరుస్తున్నాం.

ఈ విషయంలో జై నం, బొద్దంకంటే ఎంతో వెనక బడిందని చెప్పొచ్చు. జై నం కేవలం-సంప్రదాయం మీదా, మూఢత్వం మీదనే దాడి జరిపిందిగాని, సమకాలీన సమాజంలో పాతుకుపోయిన చెడుపై అది దండయాత్ర చేయలేదు. కాబట్టే జై నం నేటికీ ఈ దేశంలో బట్టకట్టి బ్రతకగలుగుతుంది. హైందవ సంస్కృతి సౌధపుదొక్కు పునాదుల్ని కదిలించటానికి హోరాహోరి పోరాటం చేసింది కాబట్టే బొద్దానికి ఈ దేశంలో నిలువనీడ లేకుండా పోయింది. ఈ నగ్నసత్యాన్ని ఎంత మంది మిత్రులు సహనంతో గమనిస్తారు? అర్థం చేసుకొంటారు—?

బొద్దానికి కాలం చెల్లిందా ?

ఇదేదో పిడివాదాన్ని, లేక అర్థంలేని అవాదాల్ని, సంప్రదాయాల్ని, అహింసా సిద్ధాంతాన్ని బోధించే నిర్వీర్యమైన ఉద్యమంగా భావించి మిత్రులు-దీన్ని కాలం చెల్లిన మతంగా అభివర్ణించారు. దీనితోపాటు కాలం చెల్లిన బొద్దాన్ని ఆధునిక కాలంలో అవలంబించిన అంబేద్కర్ మేధావిగా-మహామేధావిగా చెప్పబడటానికి ఆస్కారం లేదని ఘంటాసథంగా వక్కాణించారు.

ఆలోచనా రహితంగా తమకు నచ్చని దాన్ని-కాలం చెల్లినదానిగా చెప్పటం సహేతుకంగాదు. సమంజసం అంతకంటే కాదు. బొద్దం ఎట్లా కాలం చెల్లిన ఉద్యమమో క్లుప్తంగా ఆలోచిద్దాం. దీనివల్ల యిది కాలం చెల్లిన ఉద్యమమో-కాలానికి సరైన ఉద్యమమో మనకీ నిష్పక్షపాతంగా ఆలోచించేవాళ్ళకు తప్పకుండా తెలుస్తుంది.

కాలం చెల్లిన ఉద్యమం అంటే యిది ప్రాతకాలానికి చెందిందనే భావంతో మిత్రులు రాకారు. ఆధునిక కాలానికిది పనికిరాదనీ, ఈ కాలానికి పనికివచ్చేది యింకోటి వుందనీ వీళ్ళ భావం. దీనితోపాటు ఈ ఉద్యమంలో అతి వ్యాప్తి-అనాప్తి దోషం యిమిడి వున్నా అది కాలం చెల్లించినదే చెప్పొచ్చు.

కాని బౌద్ధం నిజంగా అట్లాంటేదేనా?

బౌద్ధం మతంగాదనీ, అదొక ఉద్యమనీ బౌద్ధికవాద పునాదితో నిర్మించబడ్డ పీఠీతజనోద్యమమనీ యింతకుముందు చెప్పాం. అ ఉద్యమం ఆవిర్భవించటానికి దారితీసిన పరిస్థితులు ఆ కాలంలో ఎట్లా వున్నాయోగూడా చెప్పాం. అయితే, బౌద్ధం ఆవిర్భవించిన నాటికీ-ఈనాటికీ, అంటే 25వేల సంవత్సరాల నాటికీ-నేటికీ మనకి దేశంలో వచ్చిన మార్పులేమిటి:

నాలుపడగల హైందవ నాగరాజు కసిరి బుస కొట్టుతేమైనా కల్గినదా?

కుటిల సాంఘిక ధర్మ క్రూర పంచాన్వ గర్జనలు సమసిపోయాయా?

పుట్టు బానిసల దాన్య శృంఖలాలు పుట పుట తెగిపోయాయా?

బక్కచిక్కిన బడుగుల దొక్కలు నిండుచున్నాయా?

అచార శాస్త్రాల భీకర దంష్ట్రుల వాడి పొడిమి మొద్దుబారినదా?

ఇంతేగాదు, ఈ దేశంలో నాటికీ-నేటికీ మార్పు ఏ రంగంలోనూ కనిపించదు. అట్లాంటప్పుడు బౌద్ధానికి కాలం చెల్లించని ఎట్లా చెప్పటం? అకుకూ పోకకూ పొందని పలుకుల వల్ల ప్రయోజనం ఏముంది?

మనం యిక్కడ యింకోటి గమనించాలి.

ఒక దేశపు సామాజిక-ఆర్థిక వ్యవస్థను మార్చాలి, అని మనం భావించినప్పుడు, తప్పకుండా ఆ దేశపు సామాజిక-ఆర్థిక పునాదులకు కారణాన్ని-అక్కడి అస్తవ్యస్తాలకు కారణాన్ని శాస్త్రీయంగా పరీక్షించి, వాటికనుగుణంగా మనం ఉద్యమాన్ని నిర్మించి ప్రయోజనం చేయవలసి వుంటుంది.

అంతేగాని, ముందుగానే మనం ఏవో కొన్ని హద్దులు, సిద్ధాంతాలు ఏర్పరచు

కాని, మరీ చెప్పాలంటే మొండిగా స్థిరపరచుకొని, మనం గీచుకున్న గిరిలోకే, ఆ దేశాన్ని, సమాజాన్ని రాకుండా రావాలని చెప్పటం ఎంతో అచరణ రహితమైందీ, నిరర్థకమైందీ. దాదాపుగా ఈ దేశంలో ప్రస్తుతం జరుగుతున్నది ఇదే అని చెప్పాలి. ఈ మాటకు ఎవ్వరికైనా కోపమూ, బాధా కలగవచ్చు. కాని, ఆలోచించటం అవసరం. దాదాపుగా 60 సంవత్సరాల నుంచి ఈ దేశంలో ఏం జరుగుతుందో, ఈ దేశంలోని వ్యవస్థను మార్చటానికి ఏ ప్రయత్నాలు జరిగాయో, అవి ఎంత వరకు విజయవంతం అయ్యాయో? కాలేదో? దానికి కారణం ఏమిటో? విశాల హృదయంతో ఆలోచించకపోతే చేయగలిగిందేమిలేదు.

రోగం ఒకటైతే—మందు ఇంకాకటి వాడితే, ఆ రోగం ఎన్నార్థికి నివారణ గాదు, పైగా ఆ రోగి క్రమక్రమం ప్రాణం విడుస్తాడు.

ఈ దేశపు వ్యవస్థను మార్చాలనుకొనే మిత్రులు ఎక్కడ పొరబడుతున్నారో, ఆలోచించటంలేదు. ఆలోచించినా మొండి నైతి అవలంబిస్తున్నారా? అర్థంగాదు. కనీసం అనుభవాల్ని పురస్కరించుకొన్నానా, విధానాల్ని అనుకూలంగా మార్చుకొని ఉద్యమాల్లో పనిచేయటం నిజాయితీగల ఉద్యమకారుల కర్తవ్యం. ఈ విషయం మిత్రులు నడవగాహనతో ఆలోచిస్తారని మనవి చేస్తున్నా—

బొద్దాన్ని ఎందుకు స్వీకరించాడు?

ఎవరు అవునన్నా, కాదన్నా ప్రపంచంలో మహామేధావులనే వాళ్ళెవరన్నా వున్నారని అంటే వాళ్ళల్లో అంబేద్కర్ గూడా చేరతాడు.

మేధావి—మహామేధావి అని కొలవటానికి కొలబద్దలు ఎవరి దగ్గరున్నాయి? మనకు నచ్చిన వాళ్ళను, మనం మెచ్చిన వాళ్ళను మహామేధావుల జాబితాలో వేయటం పక్షపాత పైథిరీతో కూడుకొన్నది. సమగ్ర పరిశీలన చేయకుండా మందుడుకు తనముతో చేసే నిర్ణయం, విమర్శ విపరీతాలకు దారి తీస్తుంది. కాబట్టి అంబేద్కర్ మహామేధావి కాదనే సాహసం ఎవరూ చేయరాదు. మొండిగా మేం చేస్తాం—: అని ఎవరైనా అంటే—తా...ను

మహామేధావైన అంబేద్కర్ బొద్దాన్ని ఎందుకు స్వీకరించాడు? ఇక్కడ అరగారగావున్నా మన యిష్ట ప్రకారం గాకుండా అంబేద్కర్ చెప్పిన దాన్నే ముందు పరిశీలించుదాం.

భారతదేశం నిచ్చినమెట్లు సమాజానికి పుట్టిల్లు. అనే సంగతి ఈ దేశంలో బ్రతికే అందరికీ తెలుసు. ఈ సమాజ స్వభావ, స్వరూపాలు గూడా అందరికీ తెలుసు. పుట్టుకతో ఒకడు ఉన్నతోన్నతుడు. ఇంకొక్కడు పుట్టు బానిస. అంబేద్కర్ రెండో కోవకు చెందినవాడు. మనలో కొంతమంది చెప్పినట్లుగా ఈ బానిసత్వం, ఆర్థిక అసమానతల వల్ల వచ్చిందిగాదు, కాబట్టే ఆర్థిక అసమానతల నిర్మూలనకై పోరాటం సాగిస్తే యిది ఎక్కడికీపోదు—ఈ విషయం అందరికీ తెలిసినా తెలియకపోయినా, అనుభవించేవాడికి తెలుస్తుంది.

ఈ రకమైన పనికిమాలిన సాంఘిక అసమానతల్ని పెంచి పోషించిన పెద్ద రికం హిందూమతానిది. అందుకే అంబేద్కర్ “నేను హిందువుగా చావను” అని చెప్పి, మతాన్ని మార్చుకొన్నాడు. అతడి భాషలోనే చెప్పాలంటే—

“నిమ్నజాతుల అనర్థాలకన్నిటికీ హిందూ మతమే కారణం. వర్ణవ్యవస్థ లేనిదే హిందూమతం లేదు. నిమ్న జాతీయుడు హిందూమతంలో వున్నంత కాలమూ ఆ ను పంచమ కులస్తుణ్ణి చెప్పుకోక తప్పదు. నిమ్నజాతీయుడు పంచమ కులస్తుడుగా వున్నంత కాలమూ తనకు, సాంఘిక, ఆర్థిక, రాజకీయ సమన్యలనుండి విముక్తి రాదు. అంచేత నిమ్న జాతీయుడు హిందూమతాన్ని వదిలిపెట్టి సమతాస్వాతంత్ర్యాలను ప్రసాదించే మరో మతం స్వీకరించక తప్పదు. నిమ్న జాతీయుని భౌతికాభివృద్ధిలో పాటు మనో వికాసానికి, వ్యక్తి పరిపూర్ణతకు దోహదం కల్పించ గల్గేది భౌతిక తమొక్కటే....”

“.....నిమ్నజాతులుగా మాకివ్వబడుతున్న కొద్దిపాటి సౌకర్యాల కోసమే మేము హిందూమతానికి కట్టుబడి అస్పృశ్యులుగా పరిగణించబడేందుకు సిద్ధంగా లేము. సాంస్కృతిక మానవత్వం సాధించేందుకై మేము పోరాడుతున్నాం. నేను హిందూమతాన్ని వదిలివేస్తానని 1935 నులోనే ప్రకటించాను. అన్యమత స్వీకారం విషయంలో భారతదేశంలోని మతాల్లో వుత్కృష్టమైనదాన్ని, భారతీయ సంస్కృతికి

ప్రతిబింబమైన దాన్నే, స్వీకరిస్తానని గూడా లోగడ ప్రకటించా. రేపటి ధర్మదీక్ష కార్యక్రమంలో లక్షలాది నిమ్మ జాతీయులు పాల్గొంటారు. ఇది రేపటితో ఆగరు ఆత్మగౌరవం గల నిమ్మ జాతీయులంతా హిందూమతాన్ని వదిలి వేసి బౌద్ధమతాన్ని స్వీకరిస్తారు

..... “సనాతన మతాన్ని వదిలివేసిన మనమీనాడు తిరిగి జన్మించాం, దేవుని అవతారాలు, కర్మ, పునర్జన్మ అంతా బూటకం

“కేవలం మతాలతోనే మానవుడు జీవించలేడు. మనో వికాసానికి, జీవిత సార్థతకూ, మతం చాలా అవసరం. అందుకే లక్షలాది నిమ్మజాతీయులు బౌద్ధ మతం స్వీకరించారు—”

“ఆర్థికరూపమైన ప్రయోజనాల కంటే ఆత్మగౌరవమే మానవుడికి ముఖ్యం. బొంబాయి నగరంలో మధ్యలో ఆరంతస్తుల మేడపై పట్టు పరువులమీద పవ్వళిస్తూ కోడికై మాలతో బహు దర్జాగ బ్రతుకుతోంది వేళ్య. అదే మేడ క్రింద చాలీచాలని పూరి గుడిసెలో కాపురముంటూ, రాళ్ళుగొట్టి, వచ్చిన కూలీ డబ్బులతో చాలీచాలని తిండి తింటూ జీవనం గడుపుతుంది ఒకానొక పేదరాలు. ఈ పేదరాలు ఆ ఆరంత స్తుల మేడపై కెళ్ళేందుకు సిద్ధమైతే తానూ ఆ వేళ్యలాగే సర్వసంఖ్యలూ అనుభవించ వచ్చు. కాని, ఆ పట్టుపరువులకంటే, చికెన్, కైమోలకంటే ఆత్మగౌరవమే తనకు ముఖ్యం. ఈనాడు మా పోరాటమంతా ఆత్మగౌరవం కోసమే. సమాజంలో నలుగురితో పాటు సమానంగా బ్రతకటం మానవుల జన్మహక్కు. ఈ హక్కు కోసం మేమెంతటి త్యాగానికైనా సిద్ధమే—”

“ఈ పోరాటం అధికారం కోసంగాని, ఐశ్వర్యం కోసంగాని ఉద్దేశించినట్టిది గాదు. స్వేచ్ఛకోసం మనమీ పోరాటం సాగిస్తున్నాం. మనలో మానవతా శక్తిని పెండ్లొందించుకొనేందుకై మనమీ పోరాటాన్ని చేపట్టాం—”

ఇవి ఇంకా వున్నాయి. తన మత పరివర్తన విషయంలో అంబేద్కర్ చెప్పకొన్న మాటలివి. ఇంకా ఈయన బౌద్ధ స్వీకారాన్ని గూర్చి పరిశీలించిన వారిచ్చిన ఆభిప్రాయాలున్నాయి. వాటి సారాంశం నాలుగు మాటల్లో చెపుతాం

1) మానవజాత్యభ్యున్నతికి సృజనాత్మకమైన ఆలోచనకావాలి.

2) మానవుడు స్వీయ గౌరవ ప్రతిపత్తిని పొందటానికి కావలసిన స్వేచ్ఛ కావాలి.

3) అణగారిన మానవజాతి ఉత్తమ స్థాయికి ఎదిగి, ఉన్నత జాతిగా రూపొందాలి.

4) జానినత్వానికి - పీడనకు ఎగురుతిరిగి మానవుడు నిలబడాలి.

5) మానవులందరికీ భౌతికావసరాలను తీర్చిదిద్దగలిగేట్లు, సంప్రదాయబద్ధమైన సమాజం సమూలంగా మారాలి.

6) సంఘ బహిష్కృతులైన మానవులంతా, మానవులుగా గుర్తింపబడాలి.

అంబేద్కర్ చెప్పిన దాన్ని వృష్టిలో పెట్టుకొని మిత్రులు ఒక్కసారి ఆలోచిస్తే, అతడు బౌద్ధాన్ని ఎందుకు స్వీకరించాడో అవగతం అవుతుంది. వేల సంవత్సరాల నుంచి పశువుల కంటే నికృష్టంగా చూడబడుతున్న కోట్లాది ప్రజానీకానికి హిందూ మతంలో వున్నంత కాలం పశు గౌరవం కూడా లభించదనే సంగతి అంబేద్కర్ అనుభవించాడు. ఆ తపనను అర్థం చేసుకోవాలి, ఆ బాధను అవగతం చేసుకోవాలి. తిలక్ లాంటి ప్లాక్కు ఈ జాతినువ్విరిస్తామని ఎన్నో సంఘాలు పెట్టారు. కాని అవన్నీ కన్నీటి తుడుపులే. ఆయా జాతికి లవి ప్రతిబింబాలే తప్ప బడుగు జనాన్ని ఉద్ధరించేవి గావు.

ఆర్థిక పోరాటాలు అన్ని సమస్యలకు పరిష్కారం చూపవనే విషయం కొంచెం విశాల దృక్పథంతో ఆలోచిస్తే అందరికీ తెలిసే విషయం. కాని అంత ఓపిక, సహనమూ, ఆలోచనా లేని మిత్రులకు మాత్రం అదంటే చిరాకు - కస్సులుస్సు.

అయితే అంబేద్కర్

బౌద్ధాన్ని స్వీకరించటంలో ఔచిత్యం వుందా?

బౌద్ధాన్ని గూర్చి క్లుప్తంగా తెలుసుకొన్నాం. అట్లాగే అంబేద్కర్ బౌద్ధాన్ని ఎందుకు స్వీకరించాడో ఆయన మాటల్లోనే కొంత ముఖ్యమైన దాన్ని తెలుసు

కొన్నాం. తరువాత ఇతడు బౌద్ధాన్ని స్వీకరించటంలో ఎంత భాచిత్యం వుందనేది ఒకరకంగా అనవసరమే అవుతుంది. కాని మిత్రుల గండగోళంవల్ల దీన్ని స్పష్టం చేయవలసిన అవసరం వుంది.

అంబేద్కర్ స్వీయ గౌరవం కోసం బౌద్ధాన్ని స్వీకరించాడన్నారు. కాని యిక్కడ ఓ విషయం మనం మరచిపోరాదు. డా॥ అంబేద్కర్ బౌద్ధాన్ని, మతంగా భావించాడు. పైగా ఇది భారతీయ సంస్కృతికి ప్రతిబింబం అని అంటున్నారు. ఈ రెండు రకాల అభిప్రాయాలూ చాలా విరుద్ధమైనవే.

బౌద్ధాన్ని మతంగా భావించటం అంబేద్కర్ చేసిన పొరపాటే. దీనికి కారణం తన నాటి అపోహలు, అదీగాక మానవుడు మతం లేకుంటే మనుగడ సాగించలేడనే దురభిప్రాయం అంబేద్కర్ కి వుంది. మానవుణ్ణి నీతిమార్గంలో నడిపించేది మతం. అనే అపోహ అంబేద్కర్ కి వుండటం చాలా విచిత్రంగా వుంది. ఎందుకంటే - దైవాన్ని, కర్మసిద్ధాంతాన్ని, పూర్వజన్మ పునర్జన్మలనూ, స్వర్గ నరకాలనూ తిరస్కరించిన అంబేద్కర్ మతానికి తావివ్వటం అర్థరహితం. మరి అంబేద్కర్ ని ఆకాశానికెత్తే మిత్రులు ఈ విషయంలో ఏం సమాధానం చెప్పి సరిపెట్టుకుంటారో అర్థం కాదు.

దీనికోసాటే 'భారతీయ సంస్కృతికి ప్రతిబింబం' అని చెప్పటంలో అంబేద్కర్ ఉద్దేశం ఏమిటి? ఏది భారతీయ సంస్కృతి? ఈ విషయంలో మత వాదుల సంస్కృతి వేరు, భౌతికవాదుల సంస్కృతి వేరు. కులవ్యవస్థనూ - అంటరానితనాన్నీ - దైవవిశ్వాసాన్నీ, దాన్ని ఆధారంగా చేసుకొని వచ్చిన ఇతర అభిప్రాయాలనూ మొత్తం తోడి పెట్టాలని చెప్పిన అంబేద్కర్ - భారతీయ సంస్కృతిగా దేన్ని గౌరవిస్తున్నారు మత సంస్కృతిని గౌరవిస్తే ఆయన చెప్పినదంతా అడ్డమేగాదు. భౌతికవాదుల అభిప్రాయాన్ని గౌరవిస్తుంటే, బౌద్ధాన్ని మతంగా అంగీకరించటం దాన్ని పెద్దఎత్తున ప్రచారం చేయటం అసంబద్ధంగానే వుందని భావించాలి.

మతానికి ఇతడు తన జీవితంలో ప్రాధాన్యం యిచ్చాడు. మతం జీవం లేని పిడివాదం అన్న సంగతిని మరచాడో, ఆవేశంలో గుర్తుకు రాలేదో తెలియదు. అందుకే మార్కుస్ చెప్పిన 'మతం మానవజాతికి మత్తుమందు' అనేది ఈయనకు గిట్టలేదు. ఈ విషయంలో అంబేద్కర్.

పెద్ద పొరపాటు చేశాడు

“మార్కుస్ సిద్ధాంతాన్ని నమ్మేవారు మానవుడికి మతమవసరమనే విష

యాన్ని అంగీకరించరు. మానవుడికి మతం మత్తుమందులాంటినని మార్క్స్ మహాశయుడే అన్నాడు గదా : తిను, త్రాగు, సంతోషంగా జీవించు, మతం గొడవ దేనికి ? ఇదే వారి వాదం. ఈ వాదంతో నేను మాత్రం ఏకీభవించజాలను. తిను, త్రాగు, సంతోషించమనే భౌతిక వాంఛలతోనే సరిపెట్టుకొంటే యిక మానవుడికి మృగానికి తేడా ఏమిటి ? మానవుడికి మనస్సనేది వుంది. శరీరం ఆరోగ్యంగా లేనప్పుడు రోగాలు శరీరాన్నెలా ఆవరిస్తాయో, మానవుడి మేధస్సు ఆరోగ్యంగా లేనప్పుడు దాన్ని ఆశ్రయించే రోగాల వల్ల చాలా ప్రమాదకరమైన ఫలితా లేర్పడతాయి—”

అంటే డక్టర్ కి వున్న ఈ అభిప్రాయాన్ని చూస్తుంటే నిజంగా మతం ఎంత మత్తుమందుగా పనిచేస్తుందో వేరే నిదర్శనం అనవసరం.

“ఋణం కృత్వా పుత్రం పితౌత్” అని భావవాదులు చేసిన విమర్శకూ, అంటే డక్టర్ చేసిన విమర్శకు భౌతికవాదం పట్ల భేదం ఏమిటో చెప్పగలమా ? ఈ విషయంలో అంటే డక్టర్ ఎంతో పొరపాటు పడ్డాడనే భావించాలి. మతం పట్ల అతనికున్న అభిప్రాయమే ఈ పని చేయించింది.

అన్ని రంగాల్లో భౌతికవాద అభిప్రాయాల్ని వెలిబుచ్చిన అంటే డక్టర్ మతం వద్దంటే ఇంత ఉలిక్కిపడటం అనాలోచిత చర్యే అవుతుంది.

ఈయనొకచోట— “ఈనాడు మనం సాగిస్తున్న ఈ పోరాటం, మనసా, వాచా ఆధ్యాత్మికమైనట్టిది”— అని అంటాడు. బౌద్ధాన్ని స్వీకరించటం— ఆధ్యాత్మికం— అని అనటంలో అర్థం ఏమన్నా వుందా ?

ఆధ్యాత్మికం అంటే ఏమిటి ?

అందుకే అంటే డక్టర్ ఏంచేస్తున్నాడో ఆలోచించక తప్పటదుగు వేళాడనే చెప్పాలి. ఇక్కడ ఎవ్వరూ బాధపడనవసరం లేదు. నిజాన్ని అంగీకరించటంలోనే మన నిజాయితీ— సత్యశోధనాసక్తి— ఆచారపడి వుంటాయి.

భౌతికవాదంపై డా॥ అంటే డక్టర్ కి ఉన్న అభిప్రాయం చాలా పేలవమైంది.

ఇట్లాంటి తప్పులు బహుశః అంటే డక్టర్ లాంటి వాడు చేయకుండా వుండ వలసింది. మరి దీన్ని చూస్తే ఏ భౌతికవాదికైనా అంటే డక్టర్ పై ఆగ్రహం కలగటంలో అసంగతమేముంది ?

తిరుగులేని నిజం

ఆర్. యస్. యస్. నగ్న స్వరూపం - 11

తమిళమూలం:- గంగై కొండన్ అనువాదం :- గౌతం ప్రకాష్

(గత సంచిక తరువాయి)

హిందూ మతవాదులను చూడగట్టి, పోరాటాలు సల్పి బ్రిటీషువారి నుండి “హిందూ రాష్ట్రాన్ని” సాధించాలన్న వాదాన్ని నెహ్రూ అంగీకరించలేదు. అందు వలన నెహ్రూ ‘స్వతంత్ర ప్రకటన’ ను వ్యతిరేకించిన హెడ్గేవార్ నెహ్రూకు సన్నిహితమై అతన్ని పెడత్రోవ పట్టించటానికి సిద్ధమయ్యాడు. గాంధీని ఒకింతగా అతని మార్గం నుండి మరల్చగలిగామన్న సంతోషమే ఈ పనికి ఊతమిచ్చింది.

1930 జనవరి 26 వ తేదీన స్వతంత్ర దినంగా గణించాలని కాంగ్రెస్ పార్టీ ప్రకటించింది. ఈ సందర్భాన్ని వుపయోగించుకోవాలనుకొన్నాడు. ఆర్. యస్. యస్. శాఖలన్నింటికీ ఈ క్రింది “లిఖిత విజ్ఞప్తి” ని పంపించాడు హెడ్గేవార్.

“భారత జాతీయ కాంగ్రెస్ ‘మన’ స్వాతంత్ర్య కాంక్షను అంగీకరించింది. ఈ కాంక్షను బలపరిచే ఏ సంస్థకైనా ఆచరణ యివ్వటమే మన కర్తవ్యం.”

26-1-1930 లో జరిగిన ఆర్. యస్. యస్. ఊరేగింపులు జరిపి వారి జండా ‘భాగ్యధ్వజ’ ను ఎగురవేసారు. దీనిపై డి. ఆర్. గోయల్ తన పుస్తకం ఆర్. యస్. యస్. లో ఇలా వ్రాస్తున్నారు. ఆర్. యస్. యస్. విజ్ఞప్తి హెడ్గేవార్ ఆంతరంగిక అభిప్రాయాన్ని వెలిబుచ్చింది. స్వతంత్రం పొందాలనే కాంక్షను కాంగ్రెస్ అంగీకరించటమే ఆర్. యస్. యస్. విజయంగా భావించాలని హెడ్గేవార్ ఆశించారు. లిఖితపూర్వక విజ్ఞప్తులను పంపటం ఆర్. యస్. యస్. చరిత్రలోనే లేదు. ఈనాటికి కూడా.

సాధారణ ప్రజలు తమ సంస్థపై దురుభిప్రాయాన్ని తొలగించుకోవాలనే ‘లిఖితపూర్వక విజ్ఞప్తి’ వెనుక రహస్యం. తమకీ దేశభక్తి ఉందహో అని ప్రకటించుకోవటం వారికున్న పెద్ద కాపత్రయం.

ఆ రోజు నిర్వహించిన కార్యక్రమంలో కూడా వారి హిందూరాష్ట్రవాదాన్ని నొక్కి చెప్పారు. దేశీయ పతాకంగా వారు గౌరవించేది త్రివర్ణ పతాకాన్ని కాదు. నేటికీ వారి 'భాగ్యధ్వజాన్నే' అనాటి 26 వ తేది జనవరి నాడు తప్ప మరే సంవత్సరం వారు స్వాతంత్ర్య దినం జరుపలేదు. అయితే కాంగ్రెస్ మాత్రం ప్రతి ఏటా జరుపుతున్నారు. దీన్నిబట్టి ఆర్. యస్. యస్. వారి ఉద్దేశాలు అర్థం చేసుకోవచ్చు. అని గోయల్ తన పుస్తకం 68-69 పేజీల్లో వ్రాసారు.

అప్పుడే కాదు. ఇప్పుడూ ఆర్. యస్. యస్. దేశభక్తియుత సంస్థ అని బ్రాహ్మణ వర్గాలు చేస్తున్నాయి. ముఖ్యంగా తమిళ బ్రాహ్మణ పత్రికలకు అదే పని. అయితే ఇది కూడా పసలేని వాదనని ఈ క్రింది సంఘటన నిరూపిస్తుంది.

గాంధీగారి సహాయ నిరాకరణోద్యమం రెండవ ఘట్టంగా 1930 లో అప్పు సత్యాగ్రహాన్ని ప్రారంభించారు. అప్పటికి ఆర్. యస్. యస్. వాడుల పాస్టిలి ఏమిటి? దీన్ని గూర్చి డి. పి. మిత్రా తన స్వీయ చరిత్రలో 'LIVING ANEKA' అనే పుస్తకంలో మొదటి అధ్యాయం 164 పేజీలో ఈ విధంగా వ్రాసాడు.

"1930 వ సంవత్సరం సత్యాగ్రహ పోరాటం ఆర్. యస్. యస్. వారిని ఇరకాటంలో పడేసింది. సత్యాగ్రహ పోరాటానికి ప్రజలిస్తున్న సహకారాన్ని చూసి వారు బహిరంగంగా వ్యతిరేకించలేక ఉగిసలాడారు. ఆదరణ చూపించక పోతే నాయకత్వం మరెవరి చేతికైన వెళ్ళిపోతుందని భయపడి ఆదరణ ప్రకటించారు. 'ముంజీ' ఈ సత్యాగ్రహంలో పాల్గొన్నప్పటికీ తన సిద్ధాంతాలను విమర్శించలేదని ప్రకటించిన తరువాతే ఉద్యమంలో పాల్గొన్నారు.

‘హెడ్గేవార్, గోడ్సేలు పాలిసి మిత్రులు కూడా’

ఆ సమయంలో హిందూ మహాసభకు ఆర్. యస్. యస్. కి దగ్గర సంబంధాలుండేవి.

గాంధీని చంపిన గోడ్సే హిందూ మహాసభకు చెందినవాడని తెలిసిన వెంటనే తమకూ, హిందూ మహాసభకు ఎట్టి సంబంధాలు లేవని చెప్పుకున్న ఆర్. యస్. యస్. వారు 'నిజం' చెబుతున్నారా?

మనం చెప్పుకున్న పై పరిస్థితుల్లో హెడ్గేవార్ హిందూ మహాసభకు కార్యదర్శిగా వుండేవారు. ఆర్. యస్. యస్. ను స్థాపించిన ఏకైక నాయకుడిగా గుంపబడిన కాలంలో ఆయన హిందూ మహాసభ కార్యదర్శి. హిందూ మహాసభ నాయకులను ఆర్. యస్. యస్. శాఖలకు రప్పించి రాజకీయ శిక్షణలు నిర్వహించే వారు. 1931 అగస్టులో 'అగోలా' లో హిందూ మహాసభ నొకదాని ఏర్పాటు చేసి, దాని నిర్వహణ బాధ్యతను పూర్తిగా ఆర్. యస్. యస్. వారే ఏసికొని జరిపించారు. హిందూ మహాసభ నాయకుని ఊరేగిస్తున్నప్పుడు ప్రజలు రాళ్ళు రువ్వి నప్పుడు అతన్ని రక్షించింది ఆర్. యస్. యస్. వారే.

1931 లో పాపారావ్ సావర్కార్ ఆధ్వర్యంలో ఉన్న 'ధర్మహిందూ సభ' అనే సంస్థ ఆర్. యస్. యస్. లో కలసిపోయింది.

పాపారావ్ సావర్కార్ హెడ్గేవార్ కు అనేక సహాయాలు చేశారు. ఢిల్లీలో ఆర్. యస్. యస్. శాఖ కార్యక్రమాలు ఇతనే ప్రారంభించాడు. ఢిల్లీలోని హిందూ మహాసభ భవనంలోనే హెడ్గేవార్ ఉండేవారు. చుట్టుపట్ల నగరాలలో శాఖలను ప్రారంభించటంలో సహకరించింది ఈయనే. ఇతడితో దగ్గర సంబంధాలు ఆర్. యస్. యస్. కు 'హిందూ మహాసభ' కు ఉండేవి.

ఢిల్లీ పరిసర ప్రాంతాల్లో ఆర్. యస్. యస్. శాఖల నేర్పాటు చేసేటప్పుడు హెడ్గేవార్ వెంట ప్రతివోటికి వెళ్ళే వ్యక్తి ఎవరో మీకు తెలుసా?

అతడే గాంధీని చంపిన నాచూరాం గోడ్సే.

జె. ఎ. కురాన్ వ్రాసిన "మిలిటెంట్ హిందూయిజం" ఇన్ ఇండియన్ పొలిటిక్స్ అనే పుస్తకంతో 18-19 లో ఈ క్రింది విధంగా వుంది.

"ఆర్. యస్. యస్. ను వరునగరాల్లో ఏర్పాటు చేయటానికి హెడ్గేవార్ ప్రయాణాలు సాగిస్తుండేవారు. ఆ ప్రయాణ సందర్భాలలో అతని సలహాదారుగా నాచూరాం గోడ్సే వుండేవారు. ఇతడే ఆ తరువాత 16 సంవత్సరాలకు గాంధీని చంపాడు. గోడ్సే 1930 లో ఆర్. యస్. యస్. లో కలిసాడు. అతడొక మంచి వక్త. సంస్థలను ఏర్పరచటంలో మంచి నిపుణుడు అనే అభిప్రాయంతో అతనికి మంచి ప్రామాణ్యం యివ్వబడింది.

గోడ్సే కూడా చిద్భవన బ్రాహ్మణుడే. హెడ్గేవార్ కూడా చిద్భవన బ్రాహ్మణుడే. ఇద్దరినీ ఒకే పాలసీ. ఇంకా చెప్పాలా వీరి సంబంధాల గురించి?

(ఇలా వుంది)

కథ

పిండం

—బి. ఉమాశంకరరావు M. A.

“ఒకే చిన్నోడా నీకు బొత్తిగా దేవుడన్నా, దెయ్యం అన్నా నమ్మకం, భయం లేకుండా పోయింది. కొంచెం వాడి మాట వినకూడదూ” అంటు సుందరమ్మ గారు చిన్నవాడిని మందతిస్తున్నారు.

ప్రక్కనే కూర్చున్న అగ్నిహోత్రుల శాస్త్రిగారు కొంచెం కంగారుగా “నాయనా ! పెద్దవది రెండువందల రూపాయల బర్చుకు అలా వెనకంజ వేస్తూ, అవని, ఇవని, నా పిండా కూడు నాస్తికత్వం గీస్తికత్వం అని ఏవేవో విపరీత వాగుడు వాగిస్తున్నావు. మన పూర్వీకులు మరీ అంత వెర్రివాళ్ళటయ్యే, వారికి ఆ మాత్రం జ్ఞానం లేకుండా ఇలాంటి శార్దూలు, పిండాలు, కర్మలు, పూజలు, యజ్ఞాలు పెడతారటయ్యే” శాస్త్రిగారు నేను ప్రస్తుతం మాట్లాడుతుంటి కూడా మీ పిండాకూడు సంగతేనండీ. అంటూ చిన్న నవ్వు నవ్వాడు రాజు.

అంకిలోని ద్వంద్వార్థం అర్థం చేసుకున్న శాస్త్రిగారు కొంచెం కోపంగా “చూడండి సుందరమ్మ గారు మీ వాడు మరీ మితిమీరు పోతున్నాడు” “నా పిండా కూడు అంటున్నాడు.”

“శాస్త్రిగారు నేను అంటున్నది మీ పిండా కూడు గూర్చి కాదండీ బాబూ మా నాన్నగారిది” అన్నాడు రాజు.

“శాస్త్రిగారు ఎలాగైనా ఒక వందరూపాయలతో సరిపెట్టుకోండి మిగిలిన విషయాలు నేను చూసుకుంటున్నానుగా” అన్నాడు రామం. వీలై సంత త్వరగా ఈ తతంగం ముగించాలని చూస్తున్నాడు.

“ఆరు నూరు అయినా, నూరు ఆరు అయినా ఈ పిండ ప్రదానం జరపటానికి వీలైతేదు.”

“అడుక్కున్నవాడికి ఒక ముద్ద వెయ్యదు గాని ఈయనకు కర్మలు, శ్రాద్ధాలు అంటూ వందలు ముట్ట చెబుతున్నారు. చనిపోయి వారం రోజులై పోతున్న నమ్రుం లో మీరు నదిలో ఇంత భోజనం పెడుతుంటే అతనికి ఎలా అందుతుంది? అందు మూమ్మాటికీ అందదు. సజీవంగా ఉన్న నాకే అందకపోతే ఏనాడో నిర్జీవమైపోయిన వారికెట్లా అందుతుంది. ఇది కేవలం మూఢాచారం, బ్రాహ్మణులు పెట్టి కట్టుకథ మాత్రమే. తినడానికి కొన్ని ప్రాధమిక అవయవాలు, నోరు, నాలుక, దంతాలు కావాలి. అవి ఏనాడో మట్టిలో కలిసిపోయాయి. ఇది మరెలా సాధ్యం. పిండమే కాదు, ప్రసాదం కూడా అంతే. అది ఎప్పటికీ ఎవరికీ అందదు. పెట్టిసవారు తినడానికి మాత్రం పనికివస్తుంది. ఎందుకు నేను ప్రక్క పీఠిలో ఉంటాను. మీరు ఇంటి దగ్గర భోజనం పెడతారా? నాకు అది అందుతుందో లేదో చూసేను.”

“ఒరే చిన్నా ఏమిటీ అపశకునం మాటలు. నోరు మూస్తావా లేదా?” అంటూ పాపం ఇతర ప్రేమ కొద్ది కోపగించుకుంది సుందరమ్మ.

ఈ ధోరణిలో వితండవాదం చేయడం పంతులు గార్కి కొంచెం చిక్కు పుట్టి పడింది. వెంటనే కుర్చీలో నుంచి లేచి పోయారు. “సుందరమ్మగారు! నన్ను ఎందుకు మంటారా? వెళ్ళమంటారా? వెధవధి వందరూపాయలు కోసం ప్రొద్దున్నే వెళ్తు నానా అపశకునపు మాటలు వినవలసి వస్తుంది” అంటూ పీఠి గుమ్మం వైపు సవరించారు శాస్త్రిగారు.

“ఆగండి బాబు! వాడిమాటలనేం పట్టించుకోకండి. మీ ఇష్ట ప్రకారమే సరిగ్గా శవారం నాడు కార్యక్రమం నడిపించండి” అంది సుందరమ్మ కళ్ళంట నీళ్ళు పెక్కుకుంటూ. వెంటనే శాస్త్రిగారు పై మీది కాలువా సర్దుకుంటూ రోడ్డు ముఖం వైపు. రాజు ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయాడు. ఇప్పుడు రామం ఆలోచిస్తున్నాడు వంద రూపాయలు కోసం. రెండు వందలు బేరాన్ని వందరూపాయలకి లెచ్చాం, మరి ఎందుకే ఎలా సంపాదించటం అని. తీరా రానే వచ్చింది మంగళవాడం. రామం ముందు పిండ కార్యక్రమాన్ని పూర్తి చేసింది పాపం.

అన్ని నిజాలు, జరిగిపోయిన చరిత్రకు, జరగనున్న భవిష్యత్తుకు నేనే సాక్షి. ఈ చరిత్ర మొత్తం ఆర్థిక సంబంధాల చరిత్ర, చరిత్ర మొత్తం ప్రత్యక్ష

దోపిడి చరిత్ర అని ఏలుగెత్తి చాటుచూ, జీవన చైతన్యం చాటాలనుకున్న నోరు లేక కూగబోయి ఉంది ఆ నిర్మల నాగావ? నది. ఎందరెంతో చనువు వంతు కర్తవ్యం మానుకున్నా. ఎగవేసినా, పలాయనం చిత్తగించినా చనువు వంతు కర్తవ్యం మాత్రం నిస్సంకోచంగా, నిర్భయంగా పూర్తి చేసుకుంటుంది ఆ నదీమంత్రి నాగావళి.

శాస్త్రీగారు, రామం, సరంజామా నంటిని ఒడ్డుపై పెట్టారు. స్నానానికని నీరు ఉన్న చోటును వెదుక్కుంటూ ముందుకు వెళ్ళారు. ఇంతలో ఆటుగా వస్తున్నాడు నిత్య దరిద్రుడు మూడు తరాలుగా భిక్షులనమ్మే జీవన వృత్తిగా పెట్టుకున్న లక్ష్మీపతి. ఏరా నది ఒడ్డున ఇన్ని తినుబండారాలు చూసాక పెంటనే అర్పించి పోయింది. గబగబ తినటం మొదలుపెట్టాడు. కొంచెం ఆకలి ఉన్నప్పుడు ఎక్కువ పనికిరాదు. ఎక్కువ ఆకలి ఉన్నప్పుడు ఎక్కువ పనికిరాదు. కొంచెం ఆకలి ఉన్నప్పుడు మరీ కొంచెం తినడం పనికిరాదు. ఈ సమస్య ఎదురైంది లక్ష్మీపతికి కూడాను.

దూరాన్నుంచి రాచూ, శాస్త్రీ రావటం చూసాడు. పరిస్థితి పూర్తిగా అవగతం కాసాగింది. పెంటనే కాళ్ళకు బుద్ధిచెప్పి ఒంటే పరుగు లంకెచుకున్నాడు. శాస్త్రీకి ఇదేం అర్థం కాలేదు.

రామం ఇంటికి వచ్చి నది ఒడ్డున జరిగిన విషయం సవిస్తరంగా వివరించాడు. రాజుకు నవ్వాగలేదు. ఈ నిర్వృష్టపు వ్యవస్థలో పిండం చొరకటమే మార్గం. అవకాశం దొరికింది, వినియోగించుకున్నాడు. వాడి తప్పేం లేదంటూ లక్ష్మీపతి తరపున వకాల్తా పుచ్చుకున్నాడు రాజు.

సుందరమ్మగారు ఆ రాత్రంతా నిద్రపోకుండా ఏడుస్తూ కూర్చున్నారు. రాజు తన “నాస్తికత్వం - మన కర్తవ్యాలు” పుస్తకం చదవటం మొదలెట్టాడు. ఆ రాత్రి తెల్లవారిపోయింది. ఉప్పనిసరి. ఎందువలనంటే భూమి గుండ్రంగా సూర్యుని చూట్టూ తిరగటం, చనువు తాను తిరగటం ఎంత సత్యమో మరీ వ్యవస్థ మారటం గూడా అంతే సత్యం. రాజులో గూడా ఆ చిగురాక మొలకెత్తుచుంది. మరీ దానికి నీరు ఎవరు పోస్తారో? ఓరా? నేనా? కాదు మరీ ఎవరు? ఇంకెవ్వరు ఈ సమాజము.

*,

లావాగీతం

-మట్టా కృష్ణమూర్తి

మీరు నమ్మితే నమ్మండి నమ్మకపోతే నమ్మకపోండి
నేను మాత్రం చస్తే నమ్మను
ఈ దేశంలో- దెయ్యాలూ, భూతాలూ, పిశాచాలు లేవంటే-
ఎక్కడ పాడైన ప్రాంతీయ గొడవలో
ఎక్కడ కుక్కగొడుగుల కుల కలహాలో
ఎక్కడ మహామారి మత మారణహోమాలో
అక్కడ- అక్కడ- అక్కడే
విశ్వహిందూ పరిషత్ దెయ్యాలూ
భారతీయ జనతాపార్టీ భూతాలూ
రాష్ట్రీయ స్వయం సేవక్ పిశాచాలూ
విశ్వ పీఠ విహారం చేస్తుంటే
అరివీర భయంకరంగా పీఠంగమేస్తుంటే
ఏకాత్మతా సమవాకారాన్ని ప్రదర్శిస్తుంటే
వికటాట్టహాసంలో మీసాల్ని మెలేస్తుంటే
దెయ్యాలూ భూతాలూ పిశాచాలూ లేవండీ, నమ్మండి అని
ముద్దు ముద్దుగా మొదు మొద్దుగా చెప్తారేంటి ?
అన్నం కోసం కన్నమేస్తే
ఎముకల్లోకి సున్నం లేకుండా తన్నమనే వీళ్ళు
బొక్కసాల్ని బొక్కసాల్ని తెగ బొక్కి బలిస్తే
చుహారాజులనీ, మహానుభావులనీ, మహాత్ములనీ
నాలుక సాగ తెగపొగిడే వీళ్ళు
రాజభరణాలు అరణాలనీ, ఆభరణాలనీ
తెగ నీల్గుతూ నిక్కుతూ మొరిగే వీళ్ళు
రాజనాలు పండించి రాసులు పోస్తే
నోటికి కూటికి దూరం చెయ్యటానికి
పూర్వజన్మల పునర్జన్మల వూసె తి
కర్మల గిర్మల గందరగోళంలోకే నెట్టే వీళ్ళు
మంత్ర ప్రోక్షణంలో బాబానందాన్నిస్తామనే వీళ్ళు
ద్విజన్ములా ? ద్విజిహ్వలా ? ద్విపాదులా ?
ఒక్కక్షణం లీక్షణంగా ఆలోచించండి-
తంపుల తంత్రాల కుప్పుబుద్ధితో

కులాలకి కులాలకి మధ్య ఆజ్యం పోసి
 మతాలకి మతాలకి మధ్య మంటలేపి
 జనాన్ని నల్లులూ బల్లులూ మలమల మాడ్చి చంపే పీఠ
 రాజకీయవేత్తలా? రంకుమొగుళ్ళా? రక్తపింజరా?
 ఒక్కక్షణం నిశ్చలంగా ఆలోచించండి—
 ప్రజల్ని, ప్రజాస్వామ్యాన్ని
 అజ్ఞాన దుర్గంధభూయిష్టమైన చేతబడుల్లో బాకామతుల్లో
 యజ్ఞాల్లో యాగాల్లో బలిపశువుల్ని జేసి
 స్వాముల్ని స్వాములొర్లనీ ఓవర్సీర్స్ గా జేసి
 లేనోడి కొంపముంచి వుండోడి కుండ నింపి
 ఆబోతులూ బలిసి బలికి బట్టకట్టే పీఠ
 యోగులూ? భోగులూ? పీఠభోగవసంతరాయుళ్ళా?
 ఒక్కక్షణం అంతరాంతరాల్లోకెళ్ళి కోధించండి—
 మతం దున్నపోతుని, లేపటానికి, లేపటానికి
 అటు కాశ్మీరం నుండి యిటు కన్యాకుమారి దాకా
 మనకు వట్టిన దుర్గతి గుండెల మీదుగా
 పురాతన జాగ్రత్త రుగ్మతల రథాన్ని
 కాషాయాంబర వేషధారులై
 కషాయం నినాదాల్లో నడిపించాలనే పీఠ
 మతోద్ధారకులూ? మతోన్మాదులూ? మహిషాసురులూ?
 ఒక్కక్షణం నిర్వికల్పంగా, నిఖర్చుగా ఆలోచించండి—
 పాతకథల్లోని పీతతత్వాన్ని పాతబోసి
 రంకుబొంకుల కథల్లోని విషాన్ని రంగుల గాజుల్లో రవం జేసి
 మిత్తికి ముక్తికి ముచ్చటైన ముకుతాడేసి
 మూఢుల్ని ముండల్నిజేసి మూల కూచోబెట్టి
 మిండల మూలాన్ని విలాసాలుగా మెప్పించి
 గమ్మత్తు మత్తు ముంపుల్లో మూపుల్లాకా ముంచి
 మూలేవాళ్ళ ములుగుల్ని మూజూసి మరిసిపోయేపీఠ
 వెనక్కి నక్కి నడిచేవాళ్ళా? వెక్కిరించి యేడ్చించేవాళ్ళా?
 ఏదేళ్ళ శనిగాళ్ళా? వేలయేళ్ళ శకునిగాళ్ళా?
 ఒక్కక్షణం— మీరే! మీరే! ఆలోచించండి—
 ఏనాడూ దోపిడి దొంగల మీద ఈగల్నివాలకుండా
 తప్పుల్ని ఒప్పులుగా, ఒప్పుల్ని తప్పులుగా జేసి
 పదవుల పెదవులకై నోరూరి పొంగ కార్చుకొంటున్న

కుటిల కుతంత్ర కూనారి కుమారులారా,
 స్వార్థం హోమంలో ధూమంలో
 వేషశ్లయి, నంజుశ్లయి మసైపోతున్న
 మహామహా ఘన నాయకమృత్యుల్లారా!
 పసచెడి పనికిమాలి పనిరాని
 కీచిడి పార్టీలోని కీచకులారా;
 పాచిపన్ను పాకీపన్ను మాని, కళ్ళు తెరిచి, ఒళ్ళు వొంచి
 మీ పంచల్లోని పంచనా కాంచనాన్ని పాటవేయండి,
 సారా పలుగుల్తో పుడమిలో పోరాడి పోరాడి
 జాతి బతుకుని పండించే ఓ రైతుల్లారా!
 రక్షరేకులు రిక్తాన్ని పిండుతాయే గాని
 రక్షణీయ్యవని యికనైనా రెచ్చుకొని తెమలండి
 యంత్రాల్లో కుస్తీపట్టి కోటానుకోట్ల సరుకుల్ని సృష్టించి
 దేశాన్ని వసంత సంతగా జేసే ఓ శ్రామికుల్లారా!
 కమ్మని కనికట్టుల్లో కరువులు తీరవనీ
 మంత్రాల్లో చింతకాయలు రాలవనీ
 ఈ మంతనాల మంత్రాంగంలో మనోవ్యధపోదనీ
 కలిమి బలిమి కోసం కండబలం గుండెబలం కళ్ళు తెరువూ
 కల తిక్కని తన్ని పారేయటానికి
 కలం కాయితాల కవితె గల ఓ మేధావుల్లారా!
 కులం నీతిలో కుళ్ళిపోక
 మతం మాయలో మన్నుగాక
 గతం గోతిలో పూడిపోక
 అసురుసులైన అసంఖ్యాక అశేష జనానీతానికి
 సజీవ చెలెన్యామృతాన్ని పంచటానికి
 మీ శక్తి యుక్తుల్ని భక్తితో
 శ్రామిక జనశక్తులికి నైవేద్యం చేయటానికి
 సాంస్కృతిక సేనానులుగా ఆ గతానికి స్వాగతం చెప్పండి!
 యాత్రామాత్రాలో దేశం దేశాన్ని పగల చీల్చటానికి
 జనరణ్యంలో లేవిన చీకటి చీచ్చుల కచ్చల
 చిచ్చుబుడ్లను చావగొట్టి చెవులు మూయటానికి
 హేతువాద దురంధరులారా! నా స్తికోద్యమకారులారా,
 ప్రజాస్వామ్య వ్యకులారా వామపక్ష శక్తులారా,
 మానవత్వం మహోన్నతమైనదని జూలు దులిపి లేవండి:

గుండెల కొండల్లో నవ చైతన్యం లావాలే పొంగండి.
ఎర్రెర్రని వెలుగులై వెలిగి వెలుగుబాటలేయండి.
యుగయుగాల మనోవికాసక కి ని నిర్నిరోధంగా నిలపండి.
మానవ మనోజ్ఞ విజ్ఞాన మనోరథాన్ని మున్ముందుకే నడపండి.

..*

ఉద్యమ వార్తలు

మెదక్ జిల్లా

మెదక్ జిల్లాలో భారతనా స్తిక సమాజం రాష్ట్ర కమిటీ ఆధ్వర్యంలో "నానా మతి పరిశీలన కమిటీ" ఒకటి నవంబరు 5వ తేదీనుంచి 13వ తేదీవరకు పర్యటించింది. ఈ కమిటీ, రాష్ట్ర కమిటీ ప్రధానకార్యదర్శి రామకృష్ణగారి నాయకత్వంలో పర్యటించింది.

కమిటీలో—1. రామకృష్ణ (రాష్ట్ర ప్రధానకార్యదర్శి) 2. డా. డి. వి. రమణ, 3. డా. యం.వి. సుబ్బారావు, 4. ప్రొ. వికమ్ (హిస్సల్ న్యూ) 5. ప్రొ. యస్. డి. సూర్యారావు (మెజిషియన్) 6. ఏడ్యర్డుమాన్యుర్ (వ్యర సైకాలజి) 7. భర్గవమూర్తి (ఫోటోగ్రాఫర్) 8. జె. వెంకటేశ్వరరావు (కమిటీ సభ్యులు) 9. పి. సోమప్ప (మెదక్ జిల్లా కమిటీ అధ్యక్షులు) 10. బాలిరెడ్డి (భా.నా.స. మెదక్ జిల్లా బ్రజరత్రి) 11. నాగభూషణం (మెదక్ జిల్లా ప్రధానకార్యదర్శి) 12. సత్యనారాయణ (మెదక్ జిల్లా కమిటీ సభ్యులు) ఉన్నారు.

సంగారెడ్డి-సదాశివపేట-జహిరాబాదు-అందోళ్-నర్సపూర్-మెదక్-గన్నేర్ తాలూకాల్లో చాలా గ్రామాలు తిరిగి బాబామతే గూర్చి ప్రచారం చేసింది. ఎంతో మందిని చైతన్యవంతుల్ని చేసింది.

12, 13 తేదీల్లో అందోళ్ లో మెదక్ జిల్లా భారత నా స్తిక సమాజం-జిల్లా సహసభలు జరిగాయి. రెండవరోజున సూతన కార్యవర్గం ఎన్నుకోబడింది.

1. సోమప్ప	—	అధ్యక్షులు
2. నాగభూషణం	—	ప్రధానకార్యదర్శి
3. డి. సంగమేశ్వర్	—	ఉపాధ్యక్షులు
4. ఎ. రాంకీషన్	—	సహాయ కార్యదర్శి
5. ఎ. విజయకుమార్	—	ఆర్గనైజింగ్ సెక్రటరీ
6. ఎ. బాలిరెడ్డి	—	కోశాధికారి

కార్యవర్గ సభ్యులు :— 1. కె. రఘునందన్ 2. కోటయ్య 3. ఇంద్ర సేనారెడ్డి 4. సుధాకర్ 5. వైద్యనాథ్ 6. డి. పోచయ్య 7. కె. పోచయ్య 8. జి. ప్రభు 9. యం. రవి 10. యస్. పురుషోత్తం 11. వినోద్ సింగు.

జిల్లా మహాసభలకు ఎనిమిది తాలూకాలనుంచి ప్రతినిధులు హాజరయ్యారు.

ప్రకాశం జిల్లా ;

27-1-1983న ప్రకాశం జిల్లా మార్క్సులులో “గిట్టుబాటు ధరల” గురించి బహిరంగ సభ జరిగింది.

ఈ సభకు రాష్ట్రకమిటీ ప్రధాన కార్యదర్శి రామకృష్ణగారు అధ్యక్షత వహించారు.

ఉపన్యసకులుగా గుంటూరుజిల్లా డా.నా.స. అధ్యక్షులు మట్టా శ్రీకృష్ణమూర్తి గారు, రాష్ట్ర ఆర్గనైజింగు సెక్రటరీ రంగారావుగారు, గుంటూరుజిల్లా ప్రజాసంఘ టన నాయకులు యం. పాపిరెడ్డిగారు పాల్గొన్నారు. గుత్తా సింగారావుగారు గేయాలా పన గావించారు.

తరువాత 28, 29 తేదీలలో మార్క్సులునుంచి ఒంగోలు వరకు భారతనా స్త్రీక సమాజం ప్రకాశం జిల్లా శాఖవారి ఆధ్వర్యంలో “రైతులకు గిట్టుబాటు ధర” అనే అంశంపై పాదయాత్ర నిర్వహించబడింది. 29 సాయంత్రం ఒంగోలు జిల్లా కలెక్టరు భార్యలయానికి పాదయాత్ర దళం చేరి “మెమోరాండం”ను సమర్పించిరి.

ప్రకాశం జిల్లా అద్దంకి తాలూకా “కోనంకి” గ్రామంలో భారతనా స్త్రీక సమా జం - గ్రామ కమిటీ నిర్మాణం జరిగింది.

అధ్యక్షులు : మంధపాటి చినమసాను.

ప్రధాన కార్యదర్శి : కొర్రపాటి రామాంజనేయులు.

సంయుక్త కార్యదర్శి : స్వర్ణరాజేంద్రప్రసాద్.

కోశాధికారి : ఉప్పలపాటి సత్యవారాయణ.

కార్యవర్గ సభ్యులు : 1. ఉప్పలపాటి చక్రపాణి, 2. కొర్రపాటి సాంబ శివరావు, 3. వీరవల్లి సాంబశివరావు, 4. జమ్మల వెంకటేశ్వరరావు, 5. జాగర్లమూడి సుబ్బారావు, 6. ఉప్పలపాటి వెంకటేశ్వర్లు B.P.M., 7. కొర్రపాటి వెంకటేశ్వరరావు, 8. ఉప్పలపాటి వెంకటేశ్వరరావు, 9. దూరపాళ్ళ కోటేశ్వరరావు 10. కొల్లూరి అంకమ్మ.

గుంటూరు జిల్లా ;

గుంటూరు జిల్లా నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయంలోని హాస్టళ్ళ దినోత్సవంలో కత్తి పద్మావతిగారు ఉపన్యసించారు. కులాలకు, మతాలకు అతీతంగవున్న నాగార్జునుడి పేర వెలసిన విశ్వవిద్యాలయంలో కులం స్వేర విహారం చేయటం సిగ్గు చేటని విశ్వవిద్యాలయాల్లో కులం పాత్ర గురించి వివరించారు.

కృష్ణ జిల్లా ;

నా స్థిక కేంద్రం : నవంబరు 15వ తేదీన గోరా 81వ జయంతి ఉత్సవం జరిగింది. పగలు వివిధ విషయాలపై చర్చలు - గోష్టులు నిర్వహించారు.

“సెక్యులరిజం - సమాజ పరివర్తన” అనే గోష్టిని ఆర్ ఇండియా - రేడియో స్టేషన్ డైరెక్టరు పి. ఆర్. రెడ్డిగారు ప్రారంభించారు.

“చట్టము - సమాజ పరివర్తన” అనే విషయంపై న్యాయవాది టి. వి. పురుషోత్తమరావు ప్రసంగించారు.

కేరళ రేషనరీస్టు నాయకులు, కేరళ అధికార భాషాసంఘ మాజీ అధ్యక్షులు యం. ప్రభాకరు సెక్యులరిజం గురించి మాట్లాడారు. పరకాల పట్టాభిరామా రావుగారు సుత మూర్తి ప్రమాదాన్ని హెచ్చరిస్తూ ఉపన్యసించారు. డా. విజయగ్రాహ ఈ గోష్టిలో పాల్గొన్నారు.

ఆంధ్ర సాయంకాలం జరిగిన గోరా జయంతి సభకు ఏటుకూరి బలరామ మూర్తిగారి అధ్యక్షత వహించారు. గోరా విశిష్ట వ్యక్తిత్వాన్ని వీరు వివరించారు. ఈ సభలో యం. సుబ్రహ్మణ్యరాజు, మహబూబ్ ఆదంగార్లు ఉపన్యసించారు.

అంతరంగ వ్యాసరచన పోటీలో గెలుపొందిన విద్యార్థినీ, విద్యార్థులకు యం. ప్రభాకరు బహుమతులందజేశారు.

మైత్ర గారి వందన సమర్పణతో సభ ముగిసింది.

“వారసత్వ అర్చక విధానం రద్దుకావాలి”

భారత నా స్తిక సమాజం రాష్ట్రశాఖ అధ్యక్షులు శ్రీ శ్రీరామమూర్తి గారు 26-9-83వ తేదీన ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రికి ఒక లేఖవ్రాశారు. అందులో వారసత్వ అర్చక విధానం రద్దు విషయమై వ్రాసిన ఆ లేఖ యొక్క పూర్తి పాఠం ఇలా వుంది.

“ప్రియమైన ముఖ్యమంత్రిగారు: వారసత్వ అర్చకత్వ విధాన మును రద్దు చేయాలని, అన్ని కులాల వారికి హిందూ దేవాలయ అర్చనా ర్హతను కలిగించాలని మీరు యోచించిన నిర్ణయమునుగూర్చి భారతనా స్తిక సమాజం (ఆం.ప్ర.) సభ్యులతరపున నా సంతోషాన్ని తెలియజేస్తున్నాను. త్వరలో మీ నిర్ణయం శాసనం ద్వారా వాస్తవ రూపం ధరించాలని ఆశిస్తున్నాను. గత 300 ఏళ్ళనుండి ఈ వారసత్వ అర్చకత్వం అనేది సాంఘిక అనైక్యతకు, దోపిడికి సాధనంగాను ఉపయోగపడుతూ వస్తున్నది. ఈ విధానం బ్రాహ్మణులలోని ఒక వర్గానికి ఎవరూ ప్రశ్నింపరాని ప్రత్యేక మైన హక్కుగా, వివిధ కులాల ప్రజలకున్న హక్కులన్నింటి కంటే విలువైన హక్కుగా మారింది. దేవాలయ రాబడులను, నిధులను సక్ర మంగా వినియోగపర్చాలనుకొనే ప్రజాస్వామ్యవాదులకు వాటిననుభవిస్తూ సుఖిస్తున్న వారసత్వ అర్చక విధానంనుండి మూర్ఛ వ్యతిరేకత ఎదురౌ తున్నది.

కాబట్టి వారసత్వపు అర్చక విధానాన్ని రద్దుచేసే అత్యవసరమైన రాష్ట్ర ప్రభుత్వ శాసనమే కాకుండా ఈ విషయమై భారత రాజ్యాంగం లోని కొన్ని ఆర్టికల్స్ ను సవరించాల్సిన అవసరం కూడా కన్పిస్తున్నది.

మీరు నిర్ణయించిన “వారసత్వపు అర్చక విధానపు రద్దు” విష యం మీ ప్రభుత్వం ద్వారానే త్వరలోనే శాసనం రాగలదని ఆశిస్తున్నాను”.

లేఖలు

ప్రియమైన ఎడిటర్ గారికి

నవంబరు సంచికలో చక్కనైన సంపాదకీయంతో వాస్తవాల్ని చూపిస్తూ రాశారు. "సాంస్కృతిక పోరాటం సాగాలి" అన్న నినాదంగా ప్రతిభానిస్తుంది.

"నేనెలా నాస్తికుణ్ణయ్యాను" అనే శీర్షిక, మంచి హృదయాల అనుభవాలను తెలియజేస్తూ, మానవత్వాన్ని గుర్తింపజేస్తూ, నిజాన్ని చూపిస్తూ పాఠకుల్ని వాస్తవ లోకానికి తీసుకెళ్తున్నాయి.

చక్కటి రీతిలో ప్రతికని నడిపిస్తున్న మీకు హృదయ పూర్వక నమస్సులు చెప్పలేక ఉండలేను.

మీ
సుద్దాల సుధాకర్
భువనగిరి

గేయం :

నాస్తికత్వమంటే

మహానాదయ

నా నికత్వమంటే
నిత్య చైతన్యం
సూతన వికాసం
శాస్త్రీయ దృక్పథం

రాజకీయ పరిజ్ఞానం

॥

నా నికత్వమంటే
మూఢవిశ్వాసాలను
దురాచారాలను

విష సంస్కృతిని

ఋండించే ఆయుధం

॥

నా నికత్వమంటే
బ్రాంత్రిపై క్రాంతిని
జగత్తిపై శాంతిని
సమసమాజాన్ని

నిర్మాణం చేయటం

॥

* * *

శుభాకాంక్షలు

ఓ మంచివార్త

సంప్రదాయానికి భిన్నంగా చార్వాక కేలండర్ అచ్చులో వుంది.

ప్రాచీన భారత విప్లవకారులైన అనీతకేశ కంబళ సంజయిలేప్పట్టి పుత్ర-పూర్ణ కాశ్యపడు-కపిలుడు-కణాదుడు మొదలైన వారి చిత్రాలతో వెలువడుతుంది. మీ కాపీలకు వెంటనే రాయండి.

కాపీ ఒక్కటి 1-50

మనోజయ

"నాస్తిక యుగం"

శుభాకాంక్షలు

NASTHIKA YUGAM : Registered at Registrar of
News Papers, New Delli.

“హిందూ ఏకాత్మతా యజ్ఞం”

గుట్టురట్టు చేయండి

హిందూ సామ్రాజ్యవాదాన్ని తిప్పికొట్టండి

హిందూ సంప్రదాయం అనైక్యతకు అలవాటం

ఏకాత్మతా యజ్ఞం ఏకత్వానికి కాదు

కులం, అంటరానితనాన్ని నూరిపోసిన

హిందూధర్మం ఏకత్వానికి ప్రబల శత్రువు

మతం మానవుల పాలిటి మత్తుమందు

సంప్రదాయం మనిషిని జంతువుగా మారుస్తుంది

ఏకాత్మతా రథాల ప్రయాణం రాతియుగానికా ?

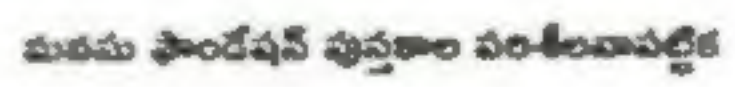
రాకెట్టు యుగానికా ?

అణుయుగంలో మధ్య, ఆటవికయుగాలభావాలా!

— చీ — చీ —

Editor: Dr. Jayagopal (Vizag), Publishers: Ramakrishna (Mag)
Printers: Vijaya Press, Mangalagiri. Phone : 82-413

[illegible]